

GA VĂN



SỐ 02
THÁNG
01/2022

MÀU TẾT
BẮC - TRUNG
- NAM

THU

Tranh: Nguyễn Gia Trí

CHÚC MỪNG

TẾT NHÂM DẦN
2022





Chia sẻ tri thức và giá trị sống

*Kính chúc quý vị cùng gia đình
một năm mới mạnh khỏe,
bình an và thịnh vượng.*

*We wish you a new year
filled with health, peace, and prosperity.*

Chairman & Director

A stylized handwritten signature in blue ink, representing Phan Thi Le.

Phan Thi Le

Thân gửi bạn đọc,

*"tình yêu non nước về trên lá
nhân loại mừng vui rộn nẻo đường
hoa lòng trời đất vô cùng nhĩ
mỗi một mùa xuân lại nhả hương!"*

- Thích Nhất Hạnh -

Một mùa xuân mới lại về với đất trời, với muôn người. Hòa cùng không khí rộn rã đó, Ga Văn cũng ra mắt số 02 với chủ đề "Màu Tết Bắc - Trung - Nam".

Có thể nói, đây là chủ đề xuyên suốt nhiều cuốn sách của Phanbook. Ở đó, bạn được dịp lắng lòng, nghe những câu chuyện ngày xuân trên khắp miền đất nước.

Những tên người, địa danh, tác phẩm... có thể vẫn còn đó hoặc đã lùi xa nhưng đều sẽ mang tới cho ta những xúc cảm khó phai mờ...

Chúc bạn một mùa xuân mới dồi dào sức khỏe, an khang và sáng tạo!





MỤC LỤC



06

SÁCH MỚI THÁNG 01

Thông tin về những tựa sách mới của Phanbook.

12

TẾT XƯA - TẾT NAY

Các nhà văn nói gì về những cái Tết của mình?

20

MÀU TẾT BẮC - TRUNG - NAM

Màu Tết ba miền qua các ấn phẩm của Phanbook.

30

PHANBOOKER CÓ BIẾT?

Những sự thật thú vị xoay quanh bài hát Ly rượu mừng được tiết lộ trong cuốn Những tùy bút cuối cùng của Nhà thơ Du Tử Lê

34

TRẠM ĐẾN

Queo vô đây để hóng những tựa sách đã được Phanbook mua bản quyền và sắp sửa ra mắt.

40

TẾT NÀY ĐỌC GÌ?

Khám phá gout đọc của các Cộng tác viên, Fan cứng, Tác giả và Biên tập viên Phanbook.

**"Người ta sẽ đi mua đào dưới mưa lạnh
cắt da Tết nhất, nhà này sẽ chạy lúp
xúp vội vã qua nhà kia, hỏi han vài ba
câu. Bà mừng tượng ra mọi điều như
vậy, y như thể Tết đã cận kề lắm rồi"**

PHAN TRIỀU HẢI

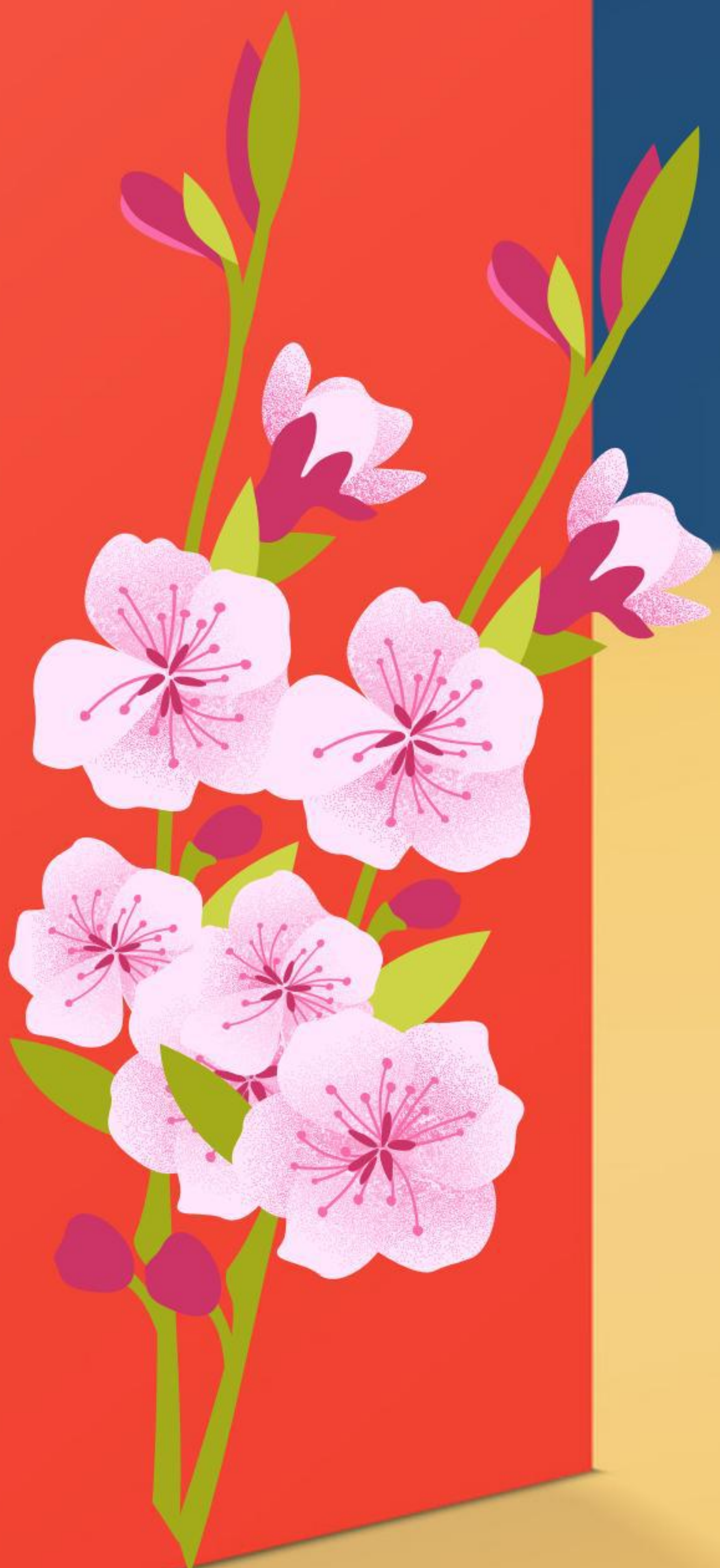
Tác giả của *Truyện ngắn Phan Triều Hải*



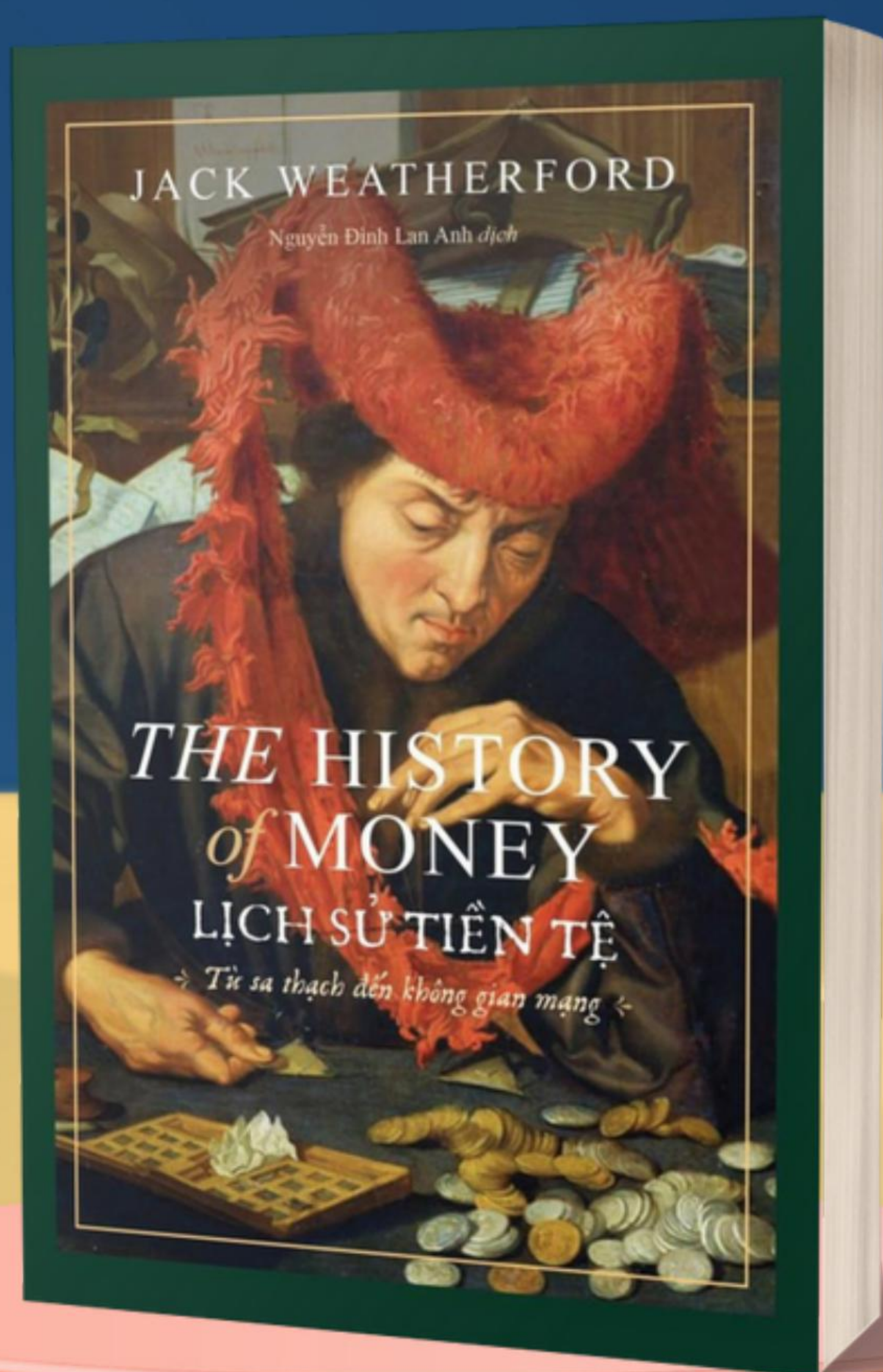


Sticking to the thing or

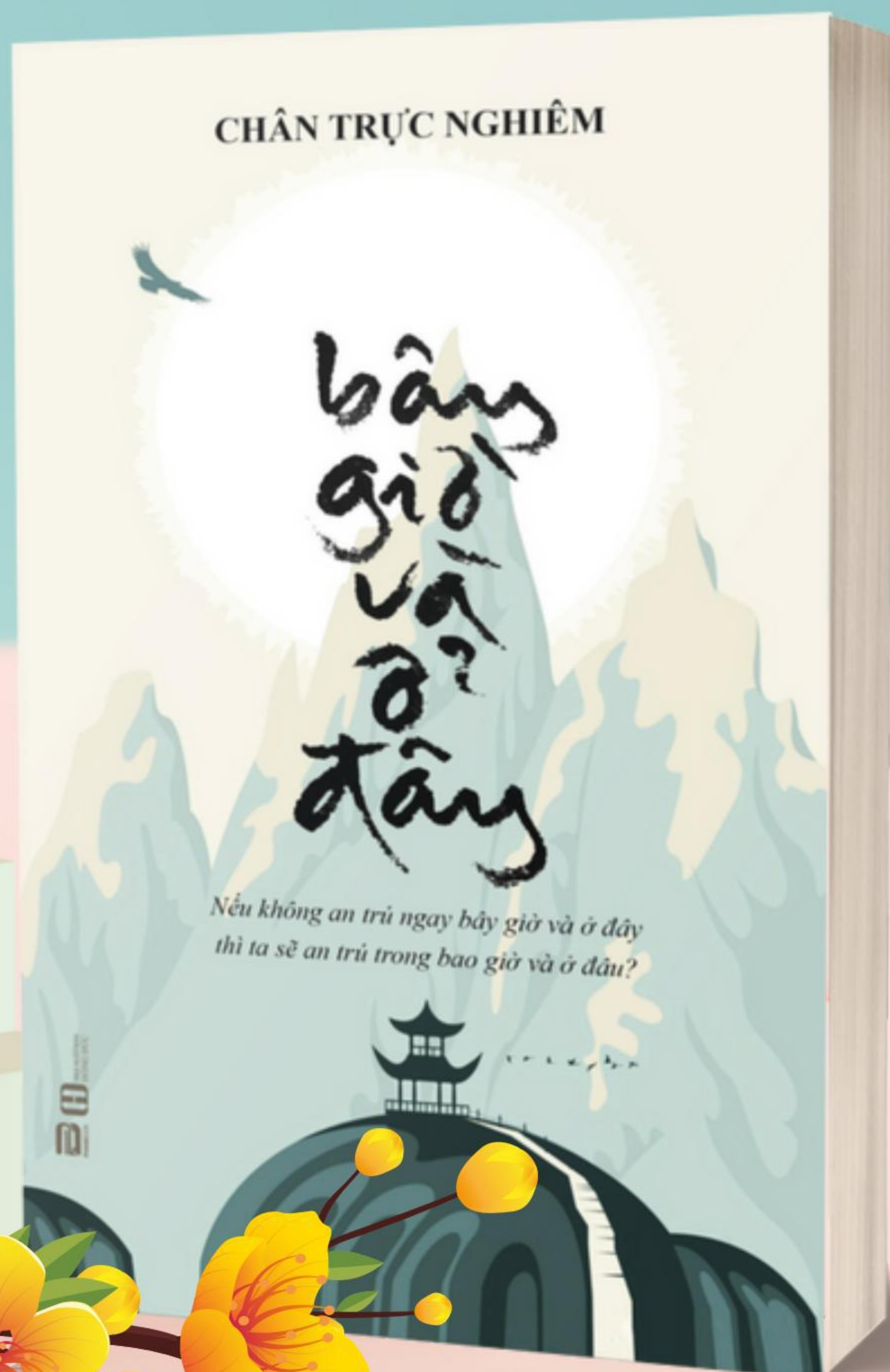
Bút ký



PHI HƯ CẦU

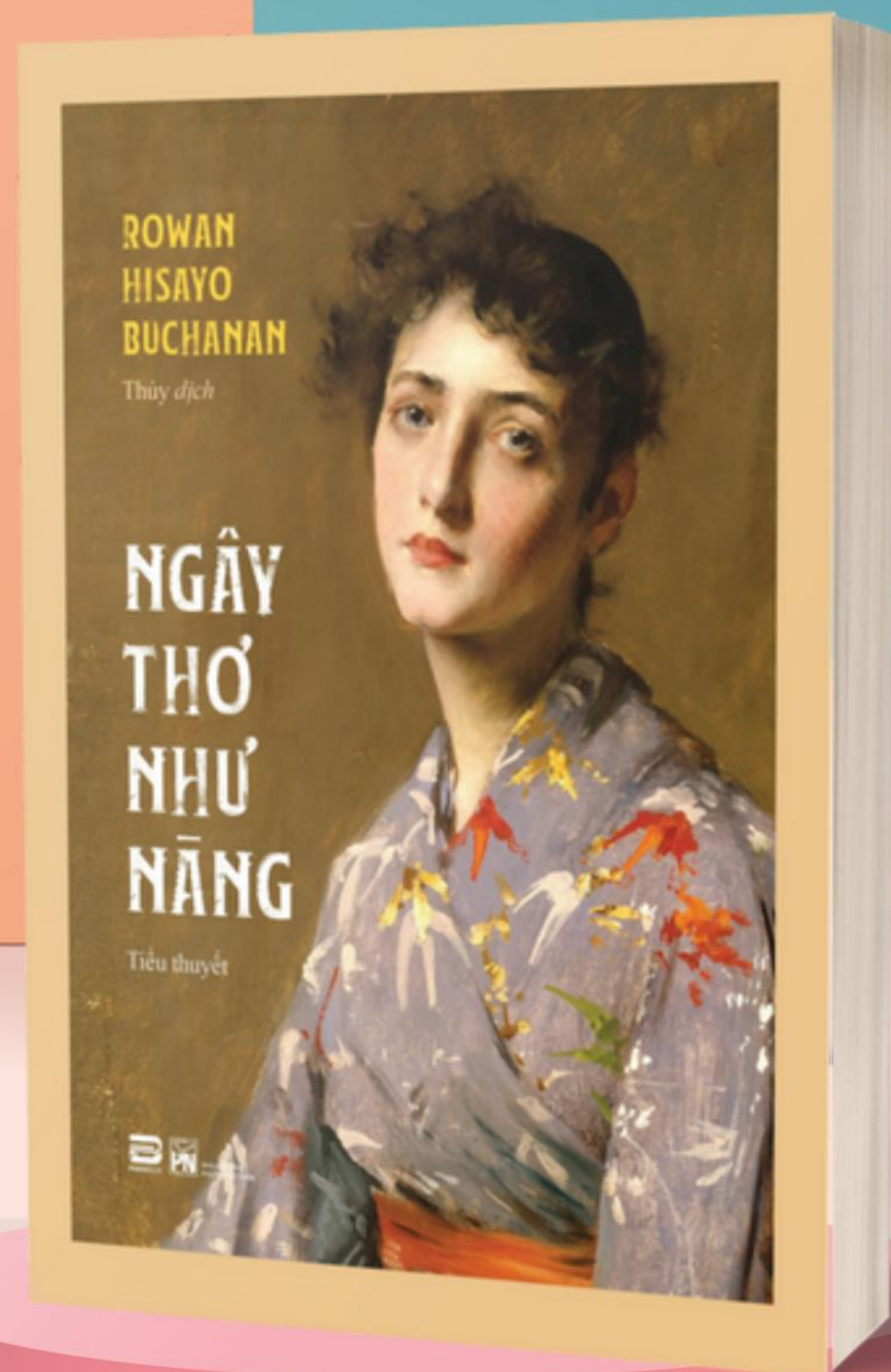


TẢN VẼ



VĂN HỌC

nước ngoài



**"Và, có lẽ hương vị bánh tét Tết,
tôi mang trong lòng cho đến
ngày tôi rời bỏ cõi thế gian!"**

TRẦN BẢO ĐỊNH

Tác giả của *Khói un chiều*





Tet nua

Tet may



TẾT XƯA

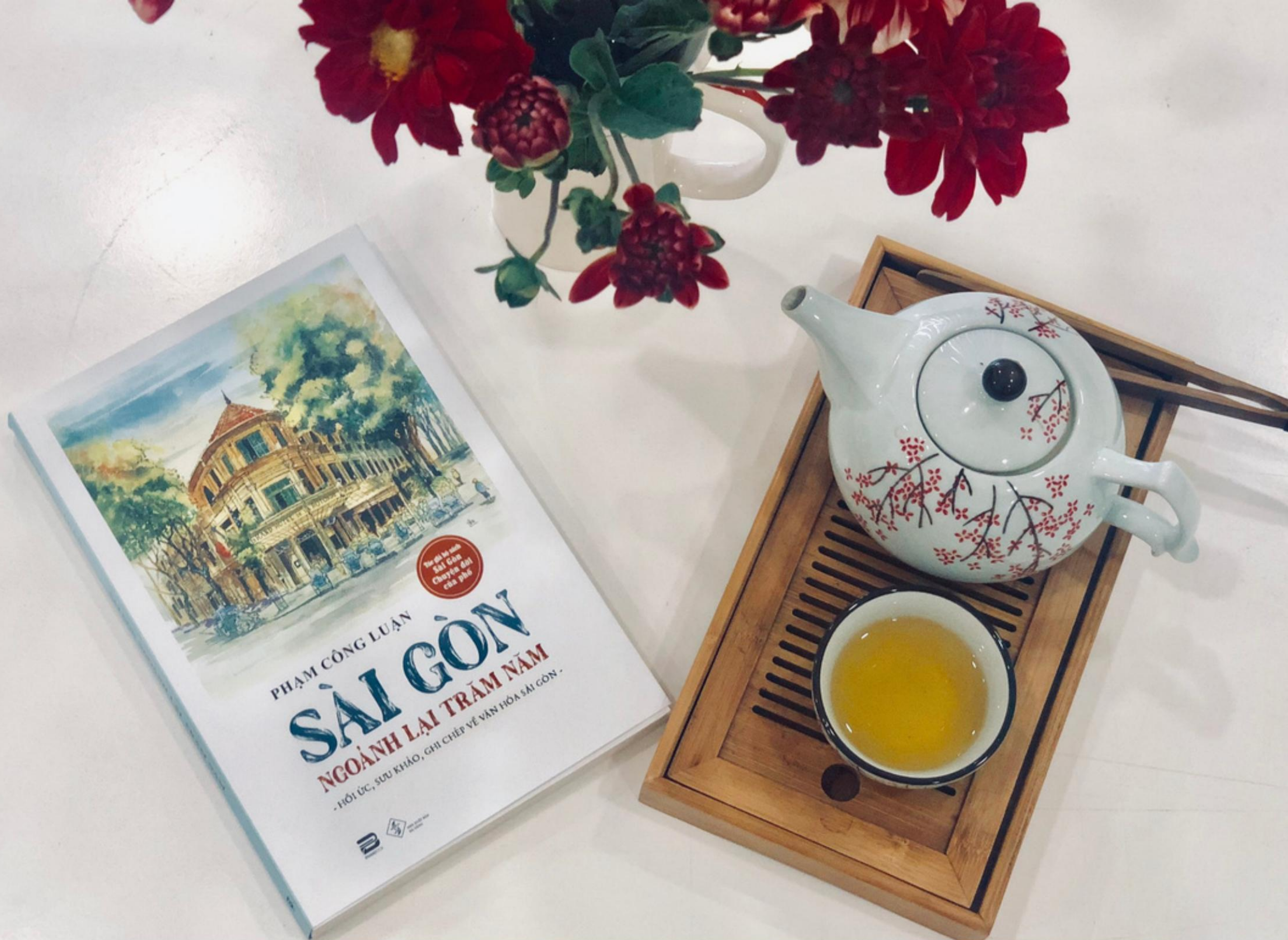
“Tôi nhớ nhất là những chiều cuối năm cả nhà quây quần bên mâm cúng tất niên, đó là lúc thấp hương mời những người thân đã khuất về cùng ăn Tết. Bên mâm cúng cho ông bà, ngoài sân còn có mâm cúng dành cho những người không có ai thân thích... Tôi thích ý tưởng nhân văn trong tập quán của người xưa. Nó nuôi dưỡng tình cảm nhân ái và trung hậu cho con người, từ thế hệ này đến thế hệ khác...”

*Nhà văn Trần Thùy Mai trả lời phỏng vấn
trên báo VN Express*



“Tôi nhớ không rõ ràng. Nhưng thường thì Tết nào cũng chảy... máu cam, vì ăn quá nhiều đồ ngọt, nhiều dưa hấu. Chờ mỗi mùng đến chiều 30 mới dám lấy dép mới, đồ mới ra mặc, đi lòng vòng trong xóm coi có ai... khen đẹp không. Mùng Một về nhà ngoại. Xong lợn tợn đi quán lấy tiền lì xì mua... xirô uống. Mùng Hai đeo theo anh chị đi công viên, vô mấy gian hàng lô tô, ném vòng mất cả buổi trời, cộng với khá nhiều tiền mới thu hoạch được mấy... gói mì tôm, vài lon nước ngọt, thấy mình vĩ đại quá, thu hoạch lớn quá.

*Nhà văn Nguyễn Ngọc Tư trả lời phỏng vấn
trên báo VN Express*



TẾT NAY

Chúng ta đang chuyển dần từ “ăn tết” sang “chơi tết”, nhất là ở các vùng đô thị. Phong tục đã lược bỏ từng bước, tạo nên cảm giác nuối tiếc nhưng cũng có mặt tích cực, phù hợp với nhịp sống công nghiệp khác xa cảnh nông nhàn và mùa ăn chơi tháng Giêng.

Tôi nghĩ cốt lõi của việc ăn tết hay chơi tết là sự sum họp gia đình, sự xích lại gần nhau giữa các thành viên trong dòng tộc để tưởng nhớ tổ tiên ông bà, thăm viếng quê hương và gần gũi với thiên nhiên. Tết là dịp quay lại, nhìn lại gia đình, con cái, đoạn đời đã qua, và để nghỉ ngơi, duy dưỡng lại tinh thần qua một năm thăng trầm.

Nhà văn Phạm Công Luận trả lời phỏng vấn trên báo Phụ nữ TP.HCM

TẾT NAY

Tôi có lẽ thuộc về thế hệ cuối cùng được trải qua phần lớn tuổi thơ không có internet. Nên một cách huênh hoang, tôi đôi khi cho rằng mình thuộc về những đứa trẻ cuối cùng được trải qua Tết của ngày xưa. Ông nội tôi sẽ mở *Gửi người em gái miền Nam*, và nhất định phải là bản của tài tử Ngọc Bảo, trên đài cassette. Mẹ tôi sẽ dúi vào tôi cái giẻ lau nhà bắt lau phòng của mình. Còn bố tôi bắt đầu cảm râm rã: *“Tết năm nay đông hơn năm ngoái thì phải. Năm ngoái đường Hà Nội vắng tanh vắng ngắt.”*

Lúc nào cũng vậy, ông luôn phàn nàn chuyện Tết ngày càng đông, ngày càng tắc, ngày càng bụi, ngày càng nóng. Với tôi, ông chính là nhà dự báo biến đổi khí hậu đầu tiên mà tôi biết. Cho đến một ngày ông không phàn nàn thế nữa, ông phàn nàn kiểu khác: *“Tết bây giờ còn mệt hơn ngày thường”*, và tôi biết thế là hết Tết.

Chia sẻ của nhà văn Hiền Trang.





TẾT NAY

Tôi vẫn mơ một ngày Tết Nguyên đán được về thăm quê, đi lại trên sườn núi Ngự Bình, giữa khí trời se lạnh và nắng mới lên, tôi sẽ được ngửi mùi hương trầm bay phảng phất trong gió.

Sau hơn nửa đời người tôi đã nhận ra một điều là mùi, cái mà ta cảm nhận bằng mũi, là cái để lại trong lòng sâu đậm nhất, hơn hẳn những gì ta nghe hay thấy. Hình như những cảm quan càng khó nắm bắt bao nhiêu, chúng càng đậm đà bấy nhiêu mà mùi hương hẳn phải thuộc vào loại đó. Và đối với tôi, mùi hương là thứ cảm quan theo tôi suốt gần cả đời!

Trích *Mùi hương trầm* của tác giả Nguyễn
Tường Bách



TẾT NAY

Cứ tết đến vợ tôi lại nói với con gái: “Để mẹ giữ tiền lì xì cho. Năm ngoái con được như vậy, năm trước được như vậy, chẳng mấy chốc con sẽ được như vậy, như vậy...”

Con bé cười khúc khích nói: “Rồi con muốn mua gì thì mua phải không mẹ?”. Vợ tôi nói: “Tất nhiên rồi, đó là tài sản của con mà. Nhưng con có thiếu cái gì đâu mà mua. Mẹ giữ giùm, sau này lớn lên, con sẽ làm được khối việc từ số tiền này”.

Con bé lần nữa gật đầu lia lịa: “Mẹ có thể nhắc lạo cho con nhớ, con có được bao nhiêu tiền không?”. “À” - vợ tôi tôi thầm thì - “Con được như vậy, như vậy...”

Rồi hai mẹ con cười tươi như hoa, nghĩ đến tương lai. Nhưng tôi biết chắc cái tương lai đó rồi sẽ chẳng còn ai nhớ gì nữa, ngoài tôi.

Trích bài *Nhớ đi, nhớ lại...* đăng trên
Giai phẩm Phụ Nữ TP.HCM Xuân 2022
của nhà văn *Nguyễn Ngọc Thuần*





TẾT NAY



Tết năm nay tôi được nghỉ năm ngày, khác với năm trước. Bên cạnh đó, bốn ngày cuối tuần tôi vẫn được nghỉ. Như vậy tổng cộng là chín ngày và bằng với năm trước. Nhưng theo đề xuất của Bộ, ngày nghỉ Tết Nguyên đán là năm ngày, chứ không phải chín ngày. Và Chính phủ đồng ý với điều đó, có nghĩa tôi chỉ có năm ngày nghỉ Tết. Nhưng theo Bộ, đề xuất năm ngày nghỉ Tết và bốn ngày nghỉ cuối tuần như trên nhằm đảm bảo hài hòa việc nghỉ trước và sau Tết. Tôi thấy đề xuất rất hợp lý hợp tình.



Tuy nhiên, tôi không biết rằng để có cơ sở cho đề xuất trên, trước đó Bộ đã xin ý kiến của rất nhiều tổ chức liên quan. Để không phụ công sức của Bộ, tôi chắc chắn sẽ không phạm một giây nào trong số năm ngày nghỉ đó. Còn bốn ngày cuối tuần tôi sẽ dùng vào việc thư giãn. Nhưng thật ra, năm nào tôi cũng muốn tận dụng thời gian nghỉ Tết để tự học vẽ màu nước. Chắc chắn năm ngày nghỉ là quá đủ để tôi có thể vẽ được gì đó.

Còn bốn ngày cuối tuần nếu có thời gian rảnh tôi sẽ tiếp tục vẽ. Tuy vậy, Tết cũng là dịp thăm thú và chúc tụng nhau, nên có lẽ tôi khó mà vẽ được vào ngày nghỉ Tết. Do đó, tôi sẽ tận dụng bốn ngày nghỉ cuối tuần để vẽ, bù cho năm ngày Tết. Như vậy là tôi sẽ không còn thời gian thư giãn. Vì những ngày cuối tuần là thời gian tôi làm việc đó. Nếu cuối tuần không thể thư giãn, xem như bốn ngày đó của tôi mất toi. Và tôi chỉ còn lại năm ngày nghỉ Tết.

Nhưng tôi nhớ rằng mọi việc đã được tính toán sao cho hài hòa để tôi có thể nghỉ đủ chín ngày. Sẽ rất vô lý nếu ai cũng được nghỉ chín ngày còn tôi chỉ có năm ngày. Nhưng tôi cũng rất muốn tận dụng ngày Tết cho sở thích vẽ. Tôi muốn tự học vẽ mai vàng vì tôi thích mai vàng.

Tôi cũng thích vẽ hoa đào nữa. Nếu chỉ tập vẽ mai, có thể tôi chỉ cần năm ngày. Nhưng nếu vẽ cả mai lẫn đào, chắc hẳn tôi phải tập trung trong chín ngày. Nhưng giờ đây tôi chỉ còn năm ngày nghỉ Tết. Như vậy để không phí phạm một giây nào như tôi tự hứa, tôi sẽ phải tập vẽ cả mai lẫn đào trong năm ngày, thay vì chín ngày. Nhưng ai cũng biết Tết là dịp nghỉ ngơi, có lẽ trong thực tế tôi sẽ khó mà tập vẽ cả mai lẫn đào trong năm ngày. Thế nào tôi cũng kéo qua bốn ngày cuối tuần, nếu tôi thực sự để đam mê dẫn dắt. Như vậy chín ngày nghỉ thực ra là chín ngày tự học.



Tôi cảm thấy ngán ngẩm khi nghĩ đến viễn cảnh đó. Tôi thấy xấu hổ với chính mình, đặc biệt khi nhớ rằng mọi việc đã được cân nhắc kỹ để có năm ngày nghỉ Tết và bốn ngày nghỉ cuối tuần sao cho hài hòa và hợp lý. Tôi tự hứa với chính mình sẽ không phí phạm chín ngày nghỉ Tết để không phụ lòng những người có trách nhiệm."

- Chia sẻ từ nhà văn *Lê Khải Việt* -





MÀU TẾT BẮC TRUNG NAM



TẾT XƯA NGHÈO

Trích từ *Hồi ký về gia đình Nguyễn Tường* của tác giả Nguyễn Thị Thế



Những ngày Tết xưa nghèo mà sao tôi vẫn thích thế. Từ Hai mươi sáu tháng Chạp, mẹ tôi đã cho quét vôi nhà cửa, lau dọn bàn thờ. Gọi là bàn thờ cho có vẻ, thực ra đó chỉ là cái tủ chè gỗ sơn đen mà hồi còn sống thầy tôi quý lắm, coi như đồ gia bảo.

Phiên chợ Hai mươi chín Tết là phiên chợ cuối cùng trong năm nên đông đảo. Dân từ các làng xa xôi đổ về, họ đi từ gà gáy cho kịp chợ. Ngoài thức ăn còn bán tranh Tết, pháo, mứt, hoa giấy. Hai chị em tôi thế nào cũng xin cho bằng được vài hào ra mua mấy bức tranh đám cưới chuột, thầy đồ ngồi dạy học, ông trạng vinh quy bái tổ, cả tranh con gà, cá chép, đem về dán la liệt trên vách tường.

Mẹ tôi mua hai bức vẽ ông tiến tài, tiến lộc dán hai bên cánh cổng. Các anh lấy vôi vẽ cung tên trước cửa để đuổi ma quỷ.

Tôi nghĩ chả cần đuổi, ma quỷ nó thấy cũng chạy mất vì có năm gian nhà nhỏ chỗ nào cũng người là người. Mấy năm gần đây anh nào cũng thân dài vai rộng. Quần áo mẹ tôi may cho anh Cả tôi năm trước, năm sau phải để cho anh Tam, anh Tư mặc cũng vẫn còn ngắn.

Đêm Giao thừa, cả nhà đều thức. Ngoài trời tối đen như mực, lại thêm lất phất mưa xuân. Mấy anh em ngồi trong chăn đánh tam cúc hay đánh bất để đợi Giao thừa. Bàn thờ đèn nến sáng trưng, hương đèn nghi ngút. Xa xa có tiếng trống cầm canh.



Đúng mười hai giờ mẹ tôi sắp một mâm lễ cúng giữa sân gọi là để đón ông thần giữ việc năm mới, xong đốt pháo. Tiếng pháo, tiếng chuông chùa, tiếng trống nổi lên báo hiệu xuân về, một năm mới thịnh vượng hơn năm cũ. Tiếng pháo năm nào nhiều chứng tỏ năm đó được mùa.

Sáng mồng Một, bà nội, mẹ tôi dậy sớm đem nước pha trà, soạn đèn nhang, bánh mứt cùng rồi đánh thức chúng tôi dậy. Khăn áo chỉnh tề, chúng tôi lên mừng tuổi bà nội, mẹ tôi rồi sang lễ nhà thờ bên ngoại. Tôi còn thích Tết vì Tết cái gì cũng mới, nhà cửa sạch sẽ, nhất là nét mặt ai cũng vui tươi hơn hờ, không có cái cảnh nhăn nhó khó khăn. Tôi ước gì cả năm ai cũng như ngày Tết thì sung sướng biết bao.

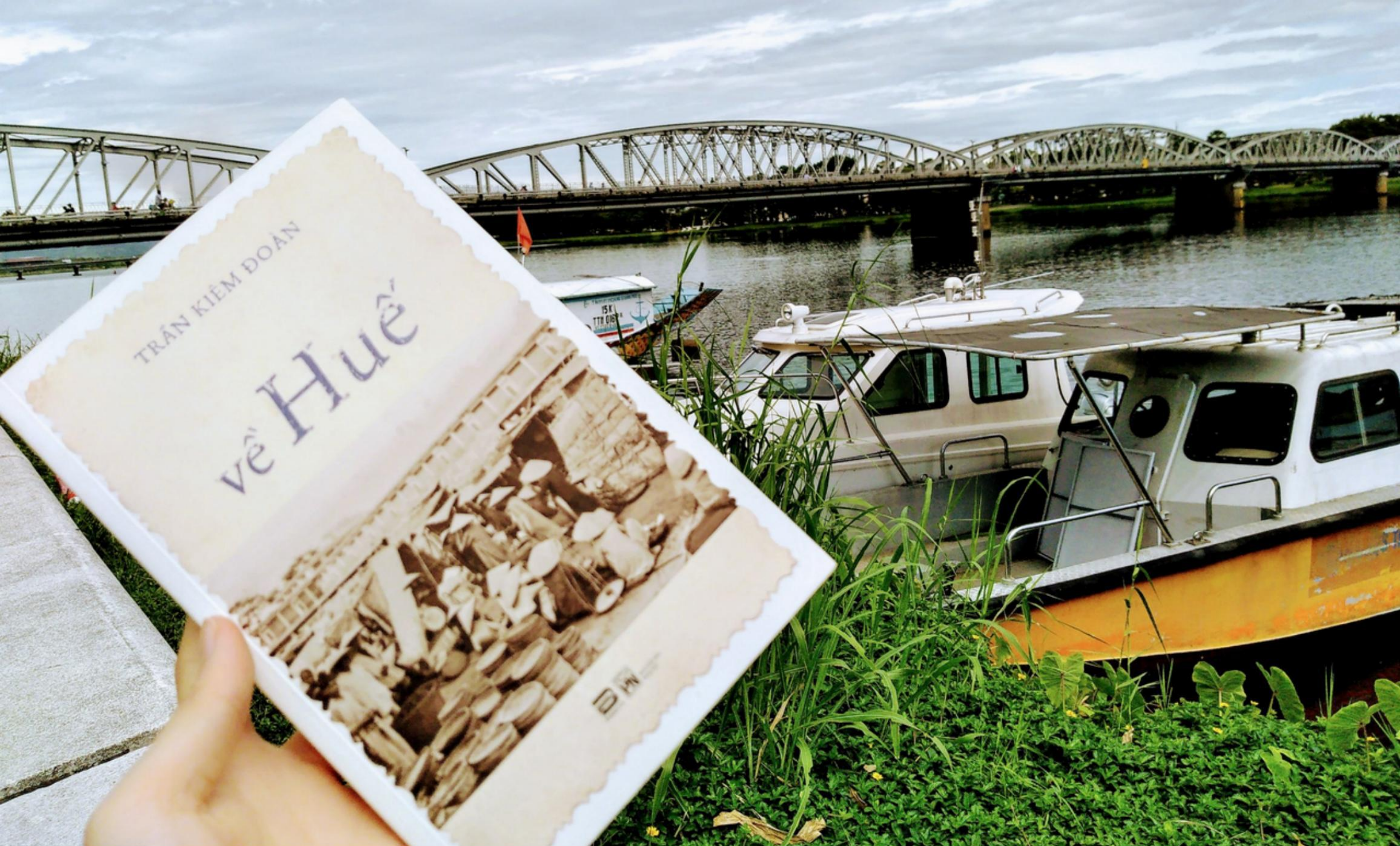
XUÂN THA HƯƠNG

*Trích Về Huế của tác giả
Trần Kiêm Đoàn.*

Ngày trở về, tôi đếm lùi thời gian gần mẹ: Bốn tuần, ba tuần, hai tuần, một tuần... rồi vài hôm nữa - con sẽ xa mẹ, bỏ mẹ mà đi rồi mẹ ơi!

Cho đến khi máy bay tách vùng trời Huế, bỏ lại đằng sau khuôn mặt buồn hiu hắt của mẹ già không còn đếm thời gian bằng tuổi, những đôi mắt trông vời dầm ướt, những đồng khô cỏ cháy dưới chân đèo, vút lên mây và bay về phía biển, tôi mới thấy hết niềm đau của hội ngộ và chia ly. Tôi linh cảm gặp mẹ lần này là vĩnh biệt, tự nhiên cái khóc òa đến, sụt sướt và dễ dàng như trẻ thơ.





Máy bay nội địa ngày mồng Một Tết vắng như chuyến đò ngang khuya khoắt, tôi không che giấu nỗi xúc động dâng rào cho đến khi cô chiêu đãi viên hàng không người Việt đứng đó, dường như ái ngại, đưa xấp giấy mịn lau nước mắt, nói nhỏ nhẹ bên tai tôi:

- *Thưa ông, tôi xin lỗi! Tôi nghĩ là ông đang cần cái này.*

Tôi gượng cười:

- *Xin cảm ơn cô. Không ai có lỗi hết. Chỉ có số phận chua cay có lỗi với con người lương thiện mà thôi.*

Cô chiêu đãi viên không chắc đã hiểu ý tôi, nhưng cũng cười nụ lấy lòng:

- *Tôi cũng nghĩ vậy.*

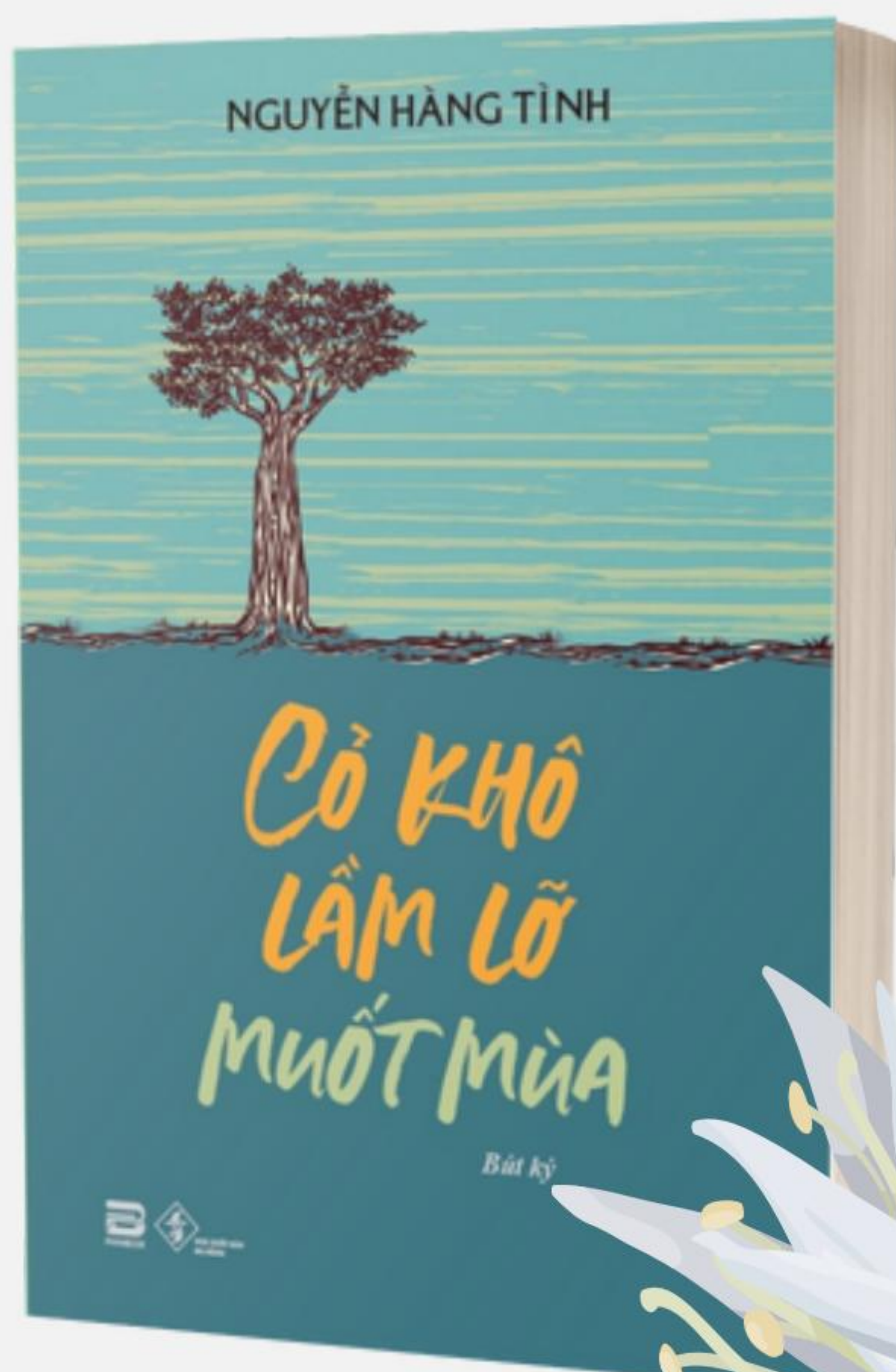
Rồi cô ta quay đi.

Máy bay vẫn bay trên vùng trời quê hương, hướng về Nam, nhưng sao tôi nghe như sau tầng mây thấp dưới kia có tiếng gió gào và sóng giạt; có tiếng vỗ cánh thật buồn như thanh âm tan tác của bầy chim xa xứ, xôn xao trở về, rồi lặng lẽ ra đi!

MÙA XUÂN TRÊN RẦY CÀ PHÊ

Trích từ bút ký *Cỏ khô lắm rồi muốt mùa* của tác giả
Nguyễn Hàng Tình

Ai đó đang “Tết” mặc kệ, hoa cứ làm việc của hoa, thực vật làm việc của thực vật, sống đời của thực vật. Tiết này là phải bung bông, khi trời cao kia hay tha nhân xối nước mát vào. Cây gì kỳ ghê, chỉ chờ có thể để xả nhựa, tuôn trào. Mênh mông trắng như thế này chỉ có thể là cây cà phê và miền Thượng. Bi tráng nơi mặt đất đầy đưa khiến nó bỗng một ngày thế chỗ cây rừng, làm nên một miền xứ khác, sắc màu mùa màng mới lạ trên da thịt Tây Nguyên, khác buổi ban đầu rừng thẳm đại ngàn.



Xứ sở từng bừng bởi hoa. Trong các tổ nhà, người ta đang ăn Tết mà còn lo ngoài kia, nơi đồi cao đó, rẫy nương kia cây cà phê của mình có bung đều bông không. Bung bông là bung tiền mà, càng đều càng chắc, yên tâm, trúng mùa. Người châu thổ phù sa hạ nguồn hiểu quy luật cây lúa, người mới ở thượng nguồn Tây Nguyên hiểu quy luật cây cà phê. Không cần thụ hưởng giá trị vô hình là vẻ đẹp của hoa nhưng hoa khỏe là vui bụng rồi.

(Trắng nước nở bóng thú
hoài hương)

TẾT SÀI THÀNH

*Phạm Công Luận ghi lại trong cuốn Sài Gòn
ngoảnh lại trăm năm*

Tết Nguyên Đán đáng lẽ ở nơi đô hội như Sài Gòn thì phải vui vẻ, mà sự không ngờ, Sài Gòn chỉ được vui vẻ ồn ào trong mấy ngày trước Tết vì nhờ có cảnh buôn bán tấp nập, người đi sắm Tết, kẻ đi coi người ở chung quanh chợ Bến Thành là nơi xưa nay đã có tiếng đông vui nhất, chớ không phải riêng gì ngày Tết mới đông vui. Ba ngày Tết ở Sài Gòn có phần buồn hơn ở lục tỉnh vì phần đông những người làm ăn ở Sài Gòn đều có quê quán ở lục tỉnh nên cứ đến ngày Tết họ lại rủ nhau tản mác mỗi người đi một nơi... Người Nam được cái tính tốt là không tin dị đoan mà cho có tin cũng là số ít. Ngày Tết họ không có lệ kiêng như sợ xấu vía tới xông nhà người quen để người ta phải đông cả năm. Đến sự chúc mừng của họ cũng giản dị và thành thực, nói ít mà có nghĩa lý dễ nghe hơn ngoài Bắc.

Ngoài ra, không kể giàu nghèo, trước cửa nhà nào cũng trồng trong chậu hoặc dưới đất những cây cúc vạn thọ vàng thắm hoặc mào gà đỏ chót.



... Còn đồ ăn Tết, trừ cơm rượu thịt bánh ra thì có hai món khác hẳn ngoài Bắc ta là rưa (dưa) hấu và nước tranh (chanh). Đi thăm người quen ngày Tết mà không ăn uống gì lót lòng trước, tới chơi chừng mười nhà, mỗi nhà họ ép mời một khúc rưa và một cốc nước tranh cũng đủ no đầy bụng”.

Theo ông, thời điểm đó người Bắc vào Nam làm ăn đã đông dần và đến khi đường xe lửa Hà Nội - Sài Gòn thông suốt thì càng đông, nên “cái gì ta cần phải biết, ta lại chưa biết, tự nhiên ta gặp dịp muốn biết, sao ta lại chẳng muốn biết!”.

NGÀY 28 TẾT CỦA VŨ TRỌNG PHỤNG

*Phạm Công Luận ghi lại trong cuốn
Sài Gòn ngoảnh lại trăm năm*

Trong hồi ký *Tôi đã ăn một cái tết Bảy Mươi* của Đỗ Nam trên báo Dân Chúng xuân Mậu Tuất 1958. Mấy ký giả báo Công Dân – tờ báo mới bị đóng cửa, trong đó có ông Ngô Tất Tố, Vũ Trọng Phụng... quyết định cùng nhau ăn Tết, nhằm “đắm cái sầu thiên vạn cổ trong cốc rượu” ở một xóm cô đầu nghèo quê mùa, hẻo lánh. Bạn ký giả cùng đi là Nguyễn Như Hoàn, ngày 28 Tết nghe tiếng dê kêu, đã lần ra người đang đưa dê đi bán

Chàng bèn đi theo, dùng đôi giày Gia Định vút trên đường dụ anh ta tới hai lần để lừa lấy hai con dê mà anh ta định mang ra chợ. Lấy được dê rồi, Hoàn mang về làm cỗ Tết. Cả nhóm vui vẻ đón xuân bên mâm cỗ đủ các món. Sáng hôm sau, lúc chia tay, ai nấy cảm thấy hơi buồn, vì phải tạm biệt nhau đã đành, còn vì đã có người bạn do miếng ăn mà phải dùng thủ đoạn không lấy gì làm... thanh nhã lắm. Riêng Vũ Trọng Phụng tỏ vẻ bình thản. Suốt ngày hôm đó, anh đi đến chiều mới về.

Về tới nhà, Vũ Trọng Phụng hít hơi thuốc lào rồi rủ Hoàn đi đến nhà Ba Xấu là người bị gạt mất dê.

Ba Xấu ngạc nhiên khi nghe Phụng nói là chúng tôi biết ông là con nhà... văn học, có đức độ nên nhân năm hết Tết đến, rủ nhau sang chào để ngày mai về Hà Nội. Sau khi chúc Tết, Phụng gọi ba đưa con ông Ba Xấu ra để mừng tuổi, mỗi đứa một gói giấy đỏ. Ra về, Hoàn hỏi mới biết là Vũ Trọng Phụng đã lấy trước bản quyền của cuốn *Giông tố*, trích ra phân nửa để trả tiền hai con dê ngày hôm qua.

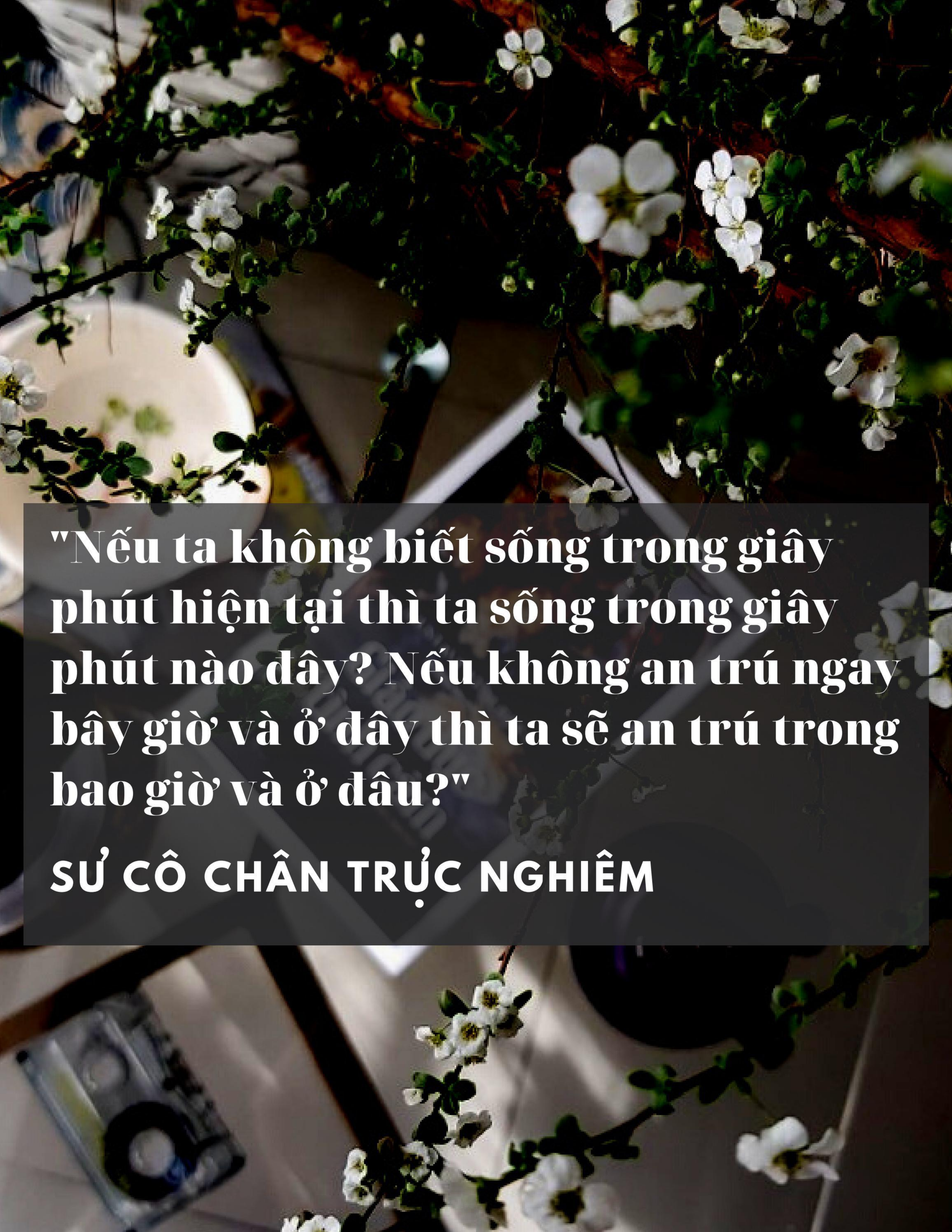




Câu chuyện kết thúc bằng vài câu: *Gió sông Hồng mát lạnh... Nước chảy đập vào chân cầu một nhịp điệu âu sầu.*

Được Hoàn khen là tốt bụng, Vũ Trọng Phụng nhìn ra mấy ngọn lửa chài, không nói gì. Ăn xong cái Tết năm đó, Vũ Trọng Phụng ngọ bệnh và đến giữa năm thì mất. Lúc chết chỉ mới có hai mươi bảy tuổi.





**"Nếu ta không biết sống trong giây
phút hiện tại thì ta sống trong giây
phút nào đây? Nếu không an trú ngay
bây giờ' và ở đây thì ta sẽ an trú trong
bao giờ' và ở đâu?"**

SỨ CÔ CHÂN TRỰC NGHIỆM

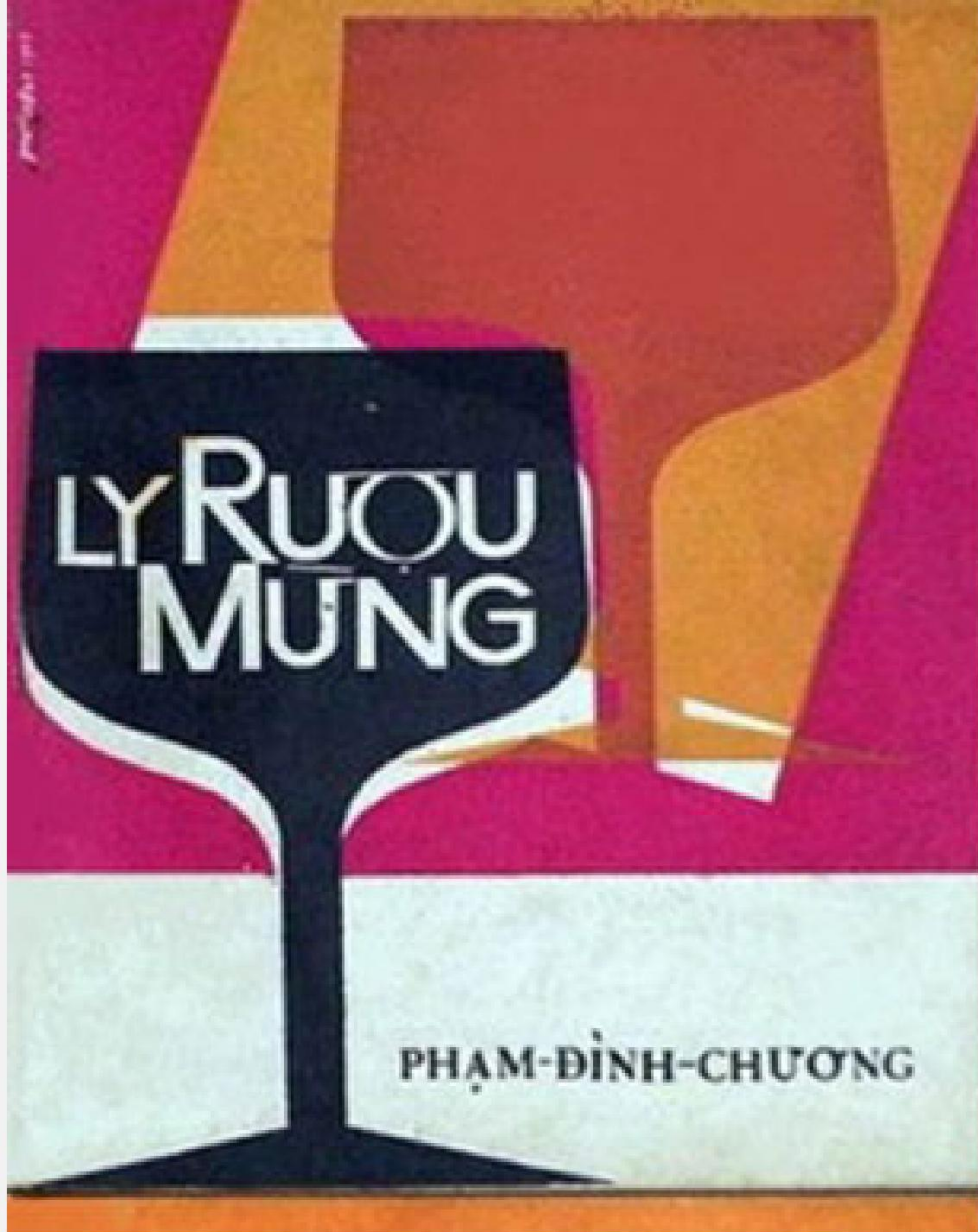
PHANBOOKER

CÓ BIẾT

SỰ THẬT THÚ VỊ VỀ
BÀI HÁT LY RƯỢU MỪNG

Trích *Những tùy bút cuối cùng* - Du Tử Lê





**Ngày xuân nâng chén ta chúc nơi nơi
Mừng anh nông phu vui lúa thơm hơi
Người thương gia lợi tức
Người công nhân ấm no
Thoát ly đời gian lao nghèo khó**

Đến nay, dù đã hơn nửa thế kỷ, khúc ấy vẫn vang lên trong những ngày đón xuân của người Việt khắp nơi trên thế giới.

Về thời điểm sáng tác của *Ly rượu mừng*, có tài liệu ghi năm 1952, nơi khác ghi 1955.

Từ thập niên 1950, *Ly Rượu Mừng* được ban Thăng Long, trình bày lần tiên Sài Gòn.

Khi liên hệ với gia đình nhạc sĩ Phạm Đình Chương, Phương Nam Film được gia đình xác nhận thời điểm viết bài năm 1952, dựa theo một sách nhạc in tại Mỹ.

Để lý giải *Ly Rượu Mừng* sớm trở thành ca khúc bất hủ là vì ca từ không chỉ chuyển tải lời chúc đầu năm tới người nghe mà, nó còn thể hiện ước vọng “ngày mai sáng trời tự do” cho “máu xương trôi tuôn rơi”.

LY RƯỢU MỪNG

PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG

VALSE

INTRODUCTION

Ngày Xuân nâng chén ta chúc
Từng anh nông - phu vui lúa thơm hơi. Người thương gia
Người công-nhân ấm no, thoát - ly đời gian - lao nghèo khó.
Nhấp chén đầy vui chúc người người vui
Muôn lòng xao - xuyến duyên đời.
Tràn đầy chén quan - san. Chúc người binh-sĩ lên hàng.
Công thành, Sáng cuộc đời lành, Mừng người vì nước quên thân mình
Kìa nơi xa xa có bà mẹ già, Từ lâu mong con n
nhà. Chúc bà một sớm quê - hương, Bước con về hòa nổi

CẨM TRÍCH DỊCH IN
TRÊN MỌI HÌNH

Đài phát thanh BBC đã ghi lại một phát biểu của Du Tử Lê, rằng:

“Tôi muốn gọi 'Ly Rượu Mừng' là xuân khúc kinh điển nhất của nền tân nhạc Việt Nam. Tính chất 'kinh điển' hiểu theo nghĩa không một thành phần nào của xã hội bị bỏ quên. Và, một cách ý thức, tác giả, đã sắp lại bậc thang giá trị của các thành phần xã hội, với lòng trân trọng, biết ơn của mình.

“Mỗi khi cùng nhau nâng 'Ly Rượu Mừng' dù ở thời điểm nào của vòng quay trái đất, cũng chính là lúc chúng ta cùng với tác giả, hân hoan cầu chúc 'Nước non thanh bình. Muôn người hạnh phúc chan hòa. Tôi nghĩ, đó là một cầu nguyện đời kiếp cho dân tộc ta. Như sự hiện diện bất biến của tác giả ca khúc đó.”



**"Hằng năm mỗi lần Tết đến khi
tôi hồi tưởng về những cái Tết đã
đi qua trong đời mình thì hình
ảnh Tết Kỷ Hợi bao giờ cũng hiện
lên trước nhất. Nó nổ trong ký
ức tôi tiếng pháo dùng đón Giao
thừa từ Thanh Ngọc Đình vọng
vào đêm rừng. Nó lóe trong trí
nhớ tôi hình bóng căn nhà chập
chờn ánh lửa tỏa từ đám củi
cháy dưới nồi bánh chưng sôi
sục và tiếng kèn của cha tôi lan
đi trên giòng suối Đa Mê...**

NGUYỄN TƯỜNG THIẾT



TRAMI
O

ĐẾN

Âm nhạc của



Nghôn từ

- JAY RUBIN -

Trong cuốn sách này, Jay Rubin - người đã chuyển ngữ một số tác phẩm của Murakami, đã cung cấp nghiên cứu kỹ lưỡng đầu tiên về con người và tác phẩm của ông bằng tiếng Anh (mặc dù chắc rằng đã có những công trình tương tự bằng tiếng Nhật).

Đây không phải là một cuốn sách quá dài, nhưng Rubin khá tham vọng: nó không chỉ đơn thuần là tiểu sử, mà còn tập trung vào phê bình và phân tích văn học. Và có thể nói Rubin đã thành công trong việc truy tìm cuộc đời và sự nghiệp của Murakami.

Nguồn: Complete Review



Lâu đài của những số phận giao thoa là một cuốn tiểu thuyết thử nghiệm, độc đáo được nhà văn Ý Italo Calvino viết vào năm 1973. Nó bao gồm cả văn bản và hình ảnh, với hình ảnh của những lá bài tarot được in trên lề trang. Trong cuốn tiểu thuyết, một du khách quyết định gián đoạn cuộc hành trình dài của mình để nghỉ ngơi trong một lâu đài bí ẩn.

Hiệu ứng kỳ lạ của lâu đài sớm được tiết lộ: vào bữa tối với những du khách khác, người kể chuyện phát hiện ra rằng họ đã quên cách nói. Tuy nhiên, nhóm sớm đưa ra một giải pháp: họ sẽ kể lại cuộc đời mình chỉ bằng một bộ bài tarot. Thay phiên nhau, mọi người bắt đầu kết hợp các thẻ để kể lại một số giai đoạn nổi bật nhất trong cuộc đời của họ.

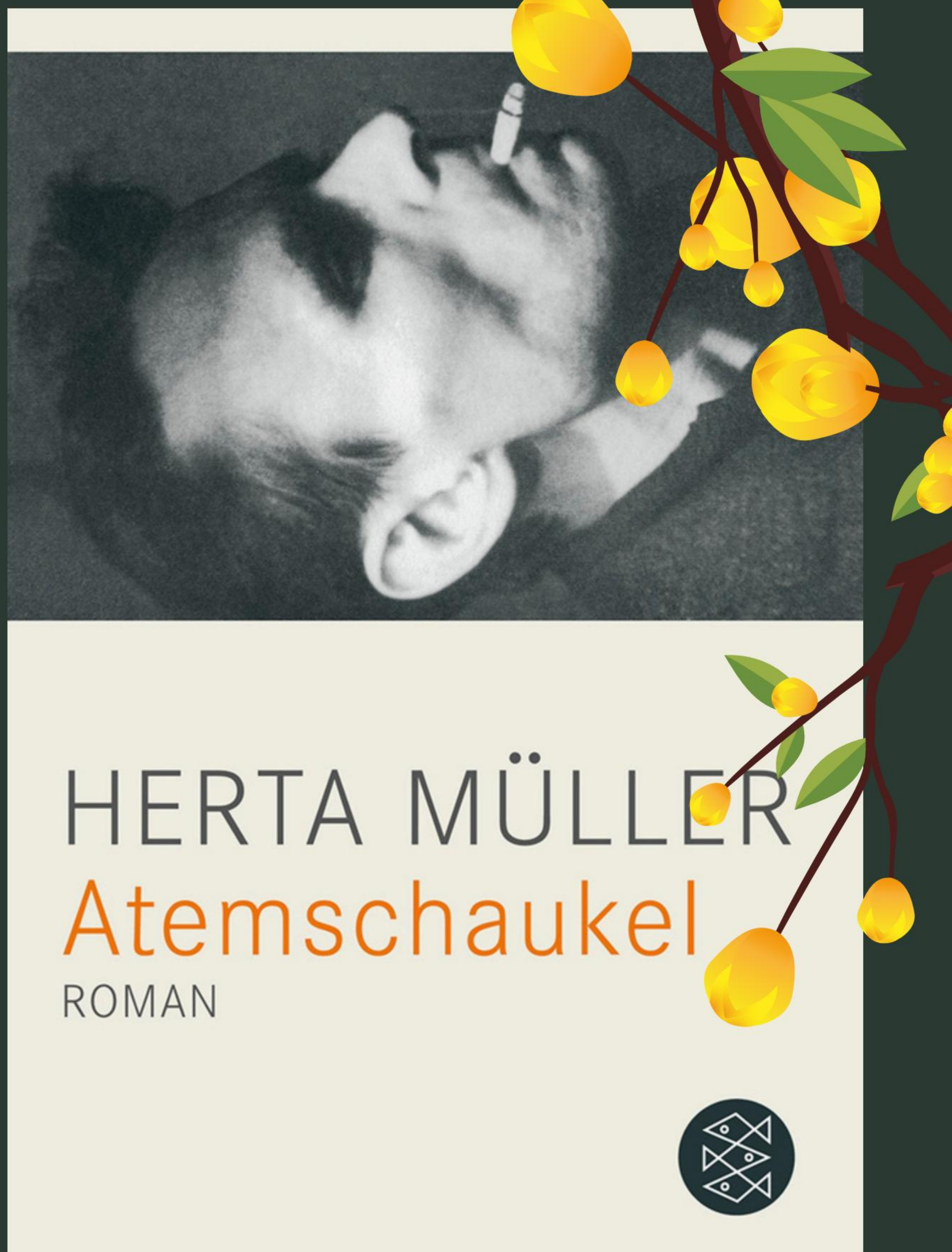
VÀNH ĐAI SAO THỜI



Là ghi chép về một lần đi bộ dài vào kì nghỉ mà Sebald thực hiện qua Suffolk vào năm 1992. Ông xem xét quá khứ và hiện tại, phát hiện ra những địa điểm kỳ lạ, thường bị bỏ qua. Tuy nhiên, đây không chỉ đơn giản là một hồi kí hay phản ánh lịch sử.

Sebald có khả năng kết hợp lịch sử tự nhiên, những phát hiện thời cổ đại và những quan sát về cuộc sống Bắc Âu đương đại thành một phản ánh hấp dẫn về “ảnh hưởng lâu dài của những thảm họa” đã tạo nên lịch sử.

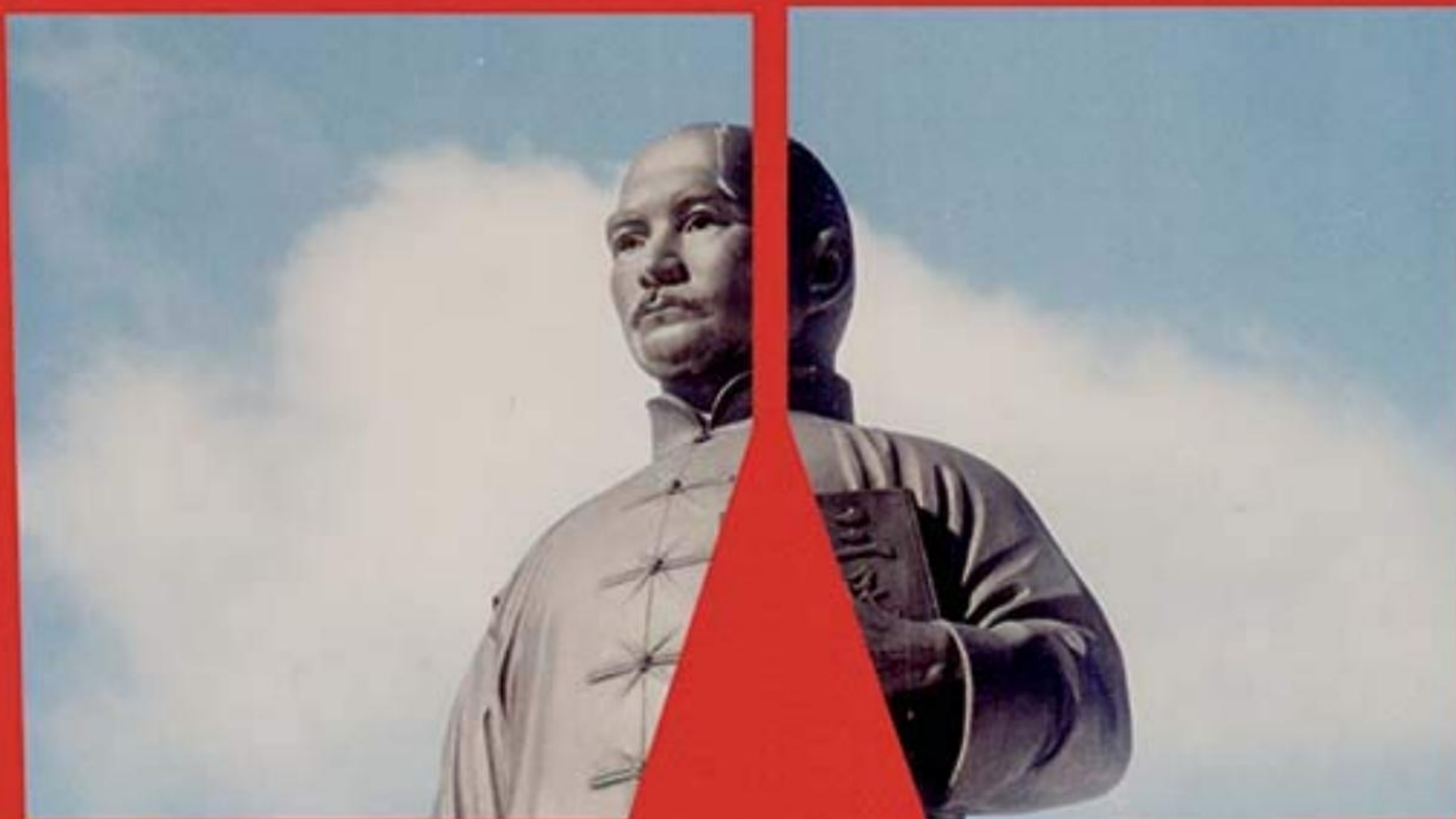
NHỊP THỞ, CHẠO NGHIÊNG



Tháng 1.1945, người Nga yêu cầu tất cả người Đức gốc Romania từ 17 đến 45 phải chuyển đến các trại lao động ở Liên Xô để xây dựng lại đất nước bị tàn phá. Mẹ của Müller đã ở đó trong 5 năm. Nửa thế kỷ sau, Müller dành nhiều giờ để nói chuyện với một nạn nhân người Romania khác và điền vào bốn cuốn sổ ghi những gì anh ấy nói, để lên kế hoạch viết một cuốn sách.

Cuốn sách theo chân cậu thanh niên 17 tuổi - Leo Auberg, đến trại lao động cưỡng ép. Những người đồng cảnh ngộ trôi đi trong cuộc sống của cậu, và hiếm khi nào sống động bằng những ký ức về cuộc gặp gỡ tưởng tượng với cha mẹ và ông bà mình. Thật vậy, sức mạnh của trí tưởng tượng của Leo là bí mật cho việc sống còn của anh và trong chính tiểu thuyết của Müller.

THE INVENTION OF



CHINA

"Một chuyến du lịch đáng chú ý. Cuốn sách phi thường, dễ đọc này giúp chúng ta hiểu hơn về nguồn gốc và tương lai có thể xảy ra của các cuộc xung đột sắc tộc, tranh chấp lãnh thổ và khát vọng cường quốc của Trung Quốc"

— Suisheng Zhao



TẾT NÀY ĐỌC GÌ?

Phanbook đã hỏi các cộng tác viên và các Biên tập viên kì cựu của nhà mình để xem Tết này họ đọc gì và đang mong chờ cuốn sách nào. Tadaaa, đây là kết quả ạ:

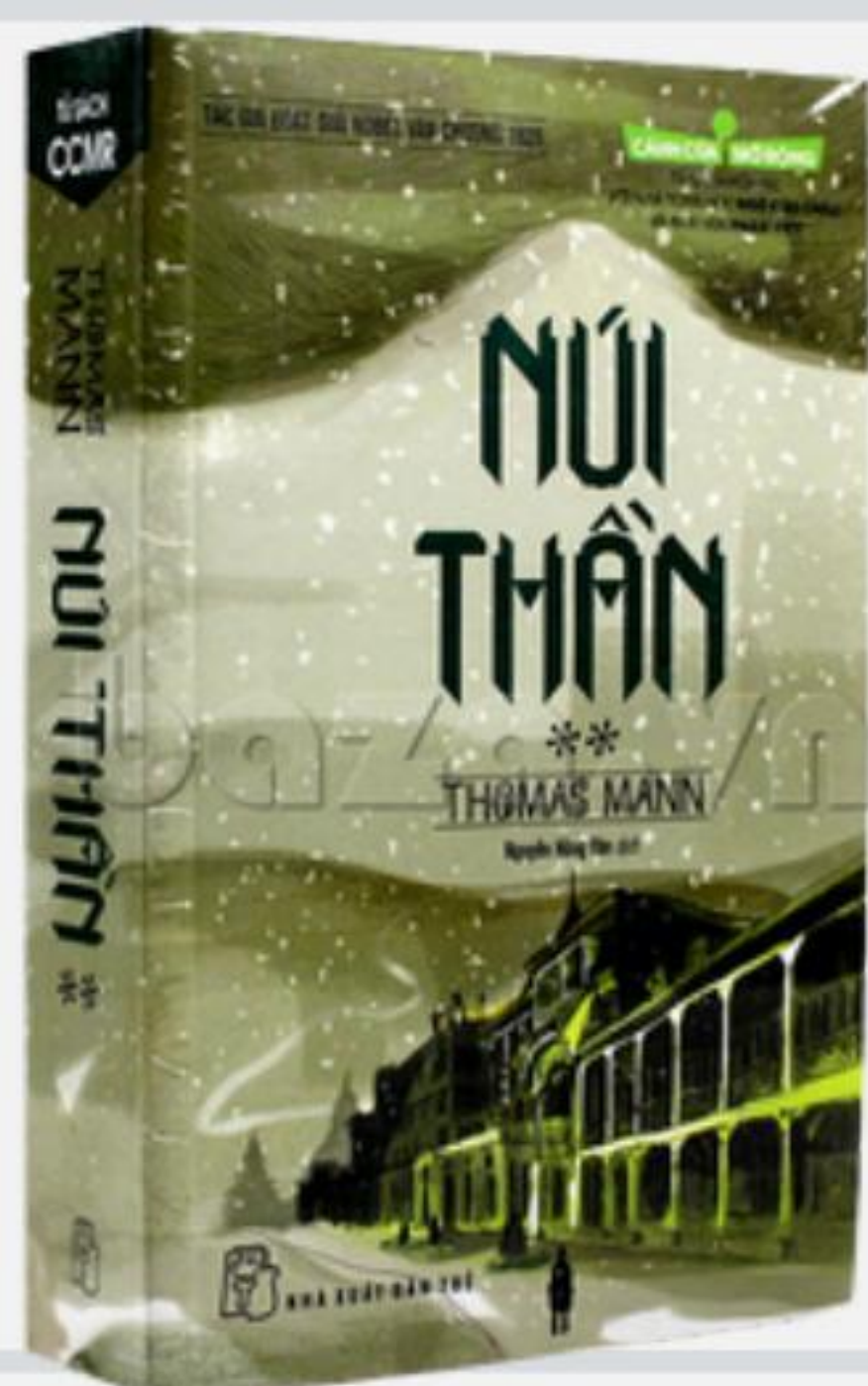


Tết này bạn đọc cuốn gì nhỉ?

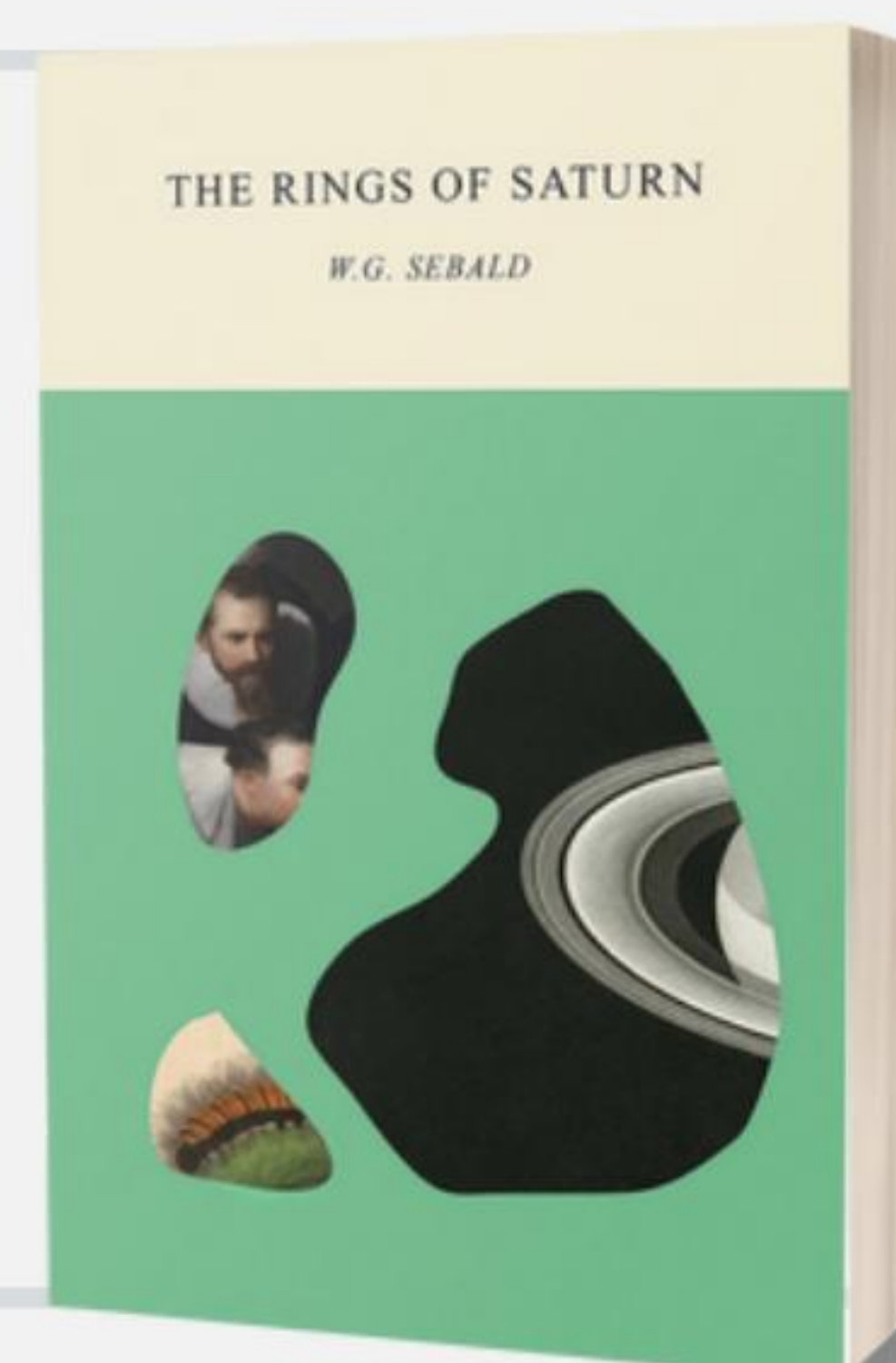
Bạn mong chờ cuốn sách nào được xuất bản/ tái bản?



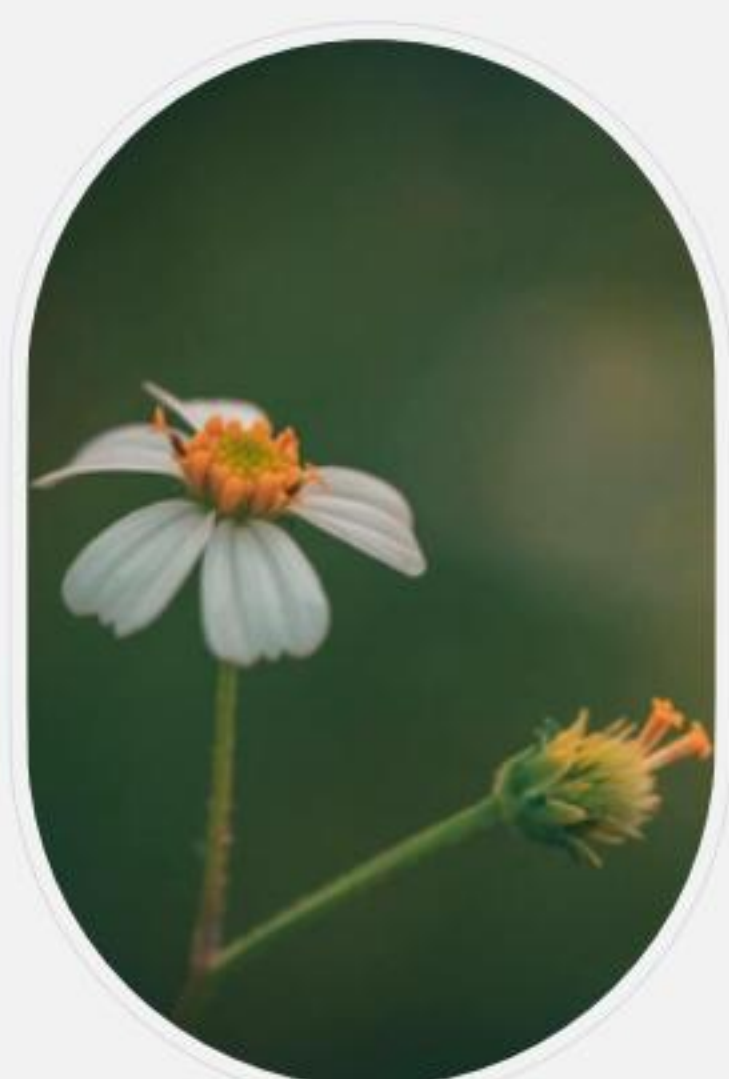
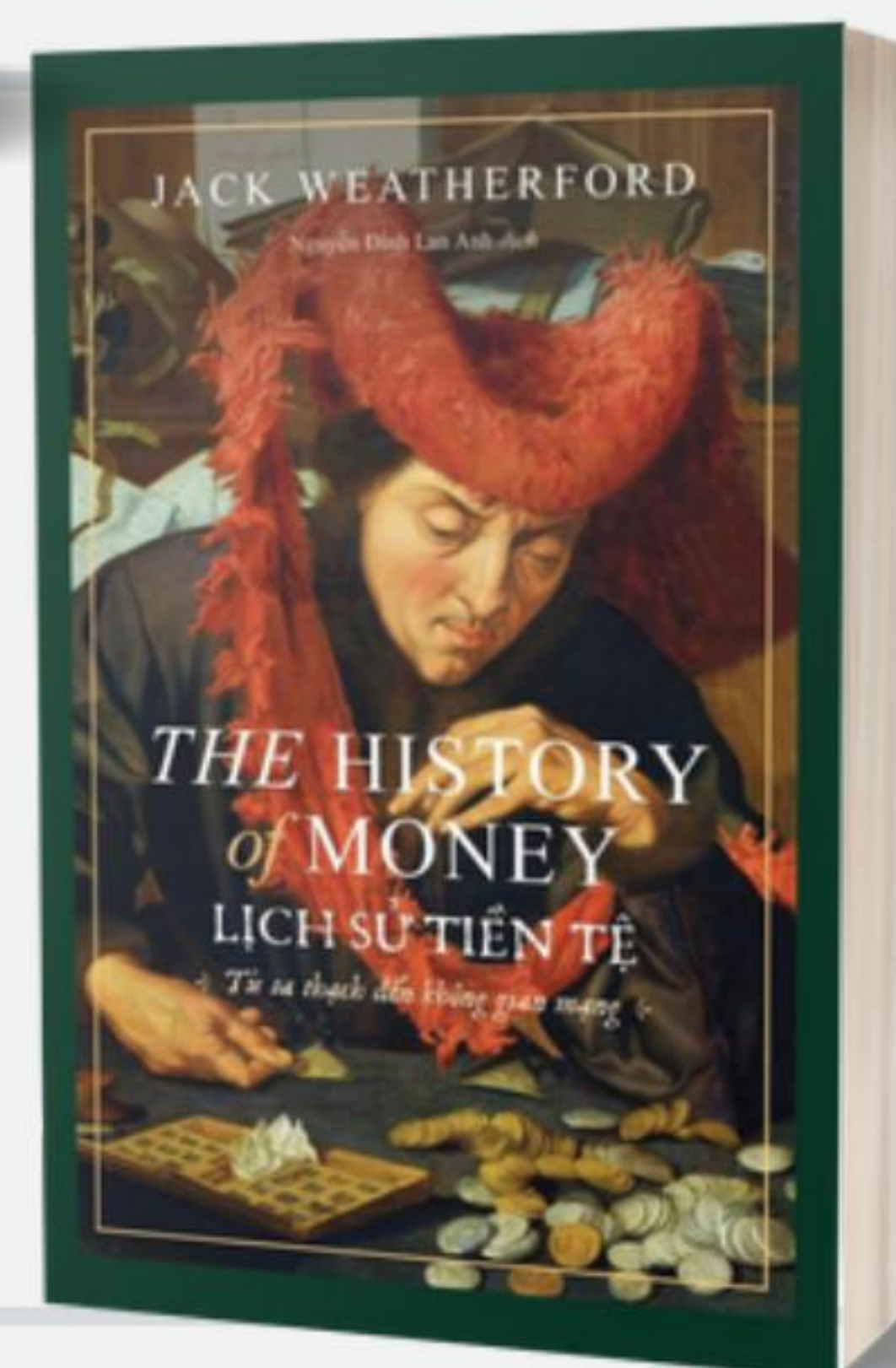
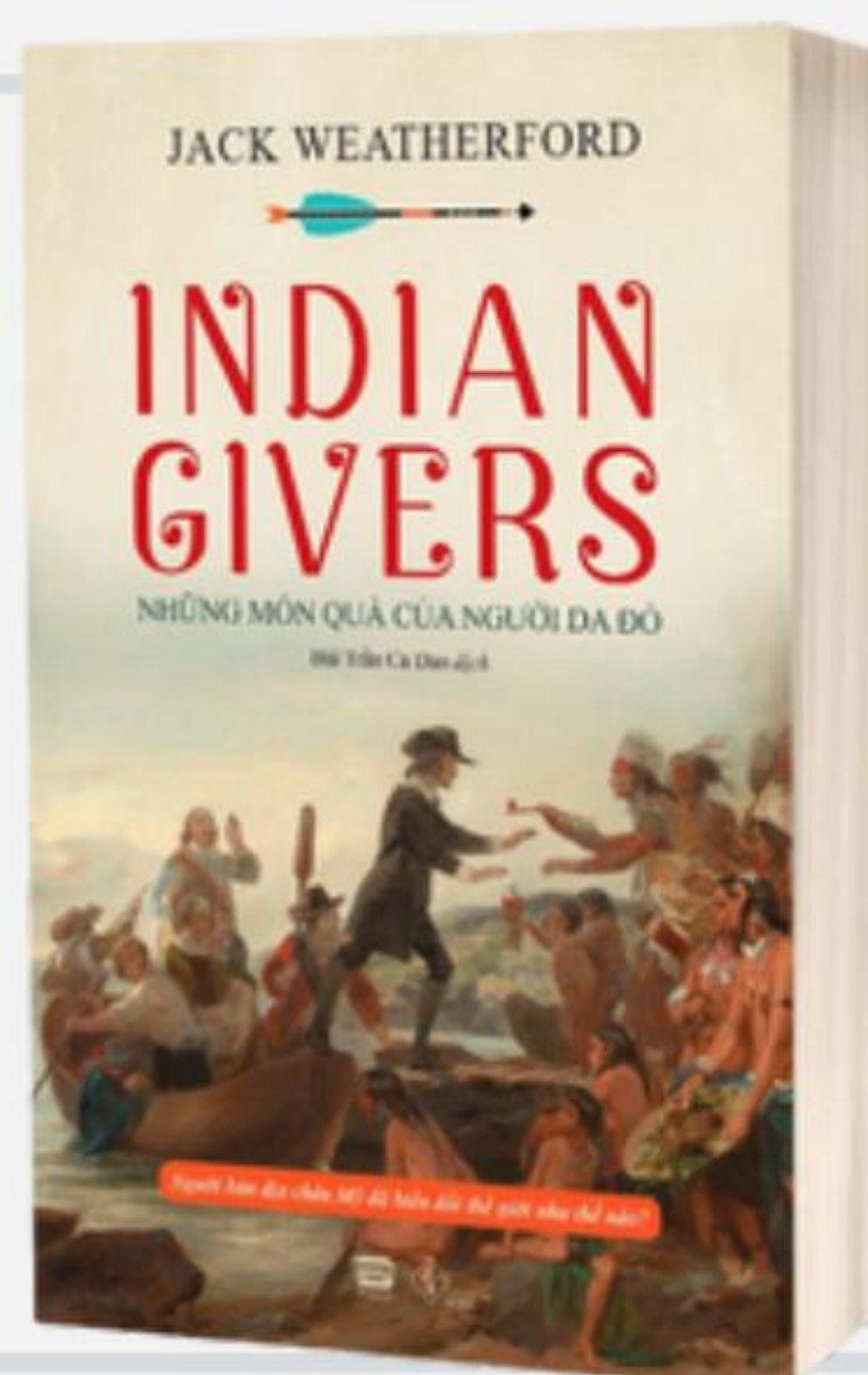
CTV Minh



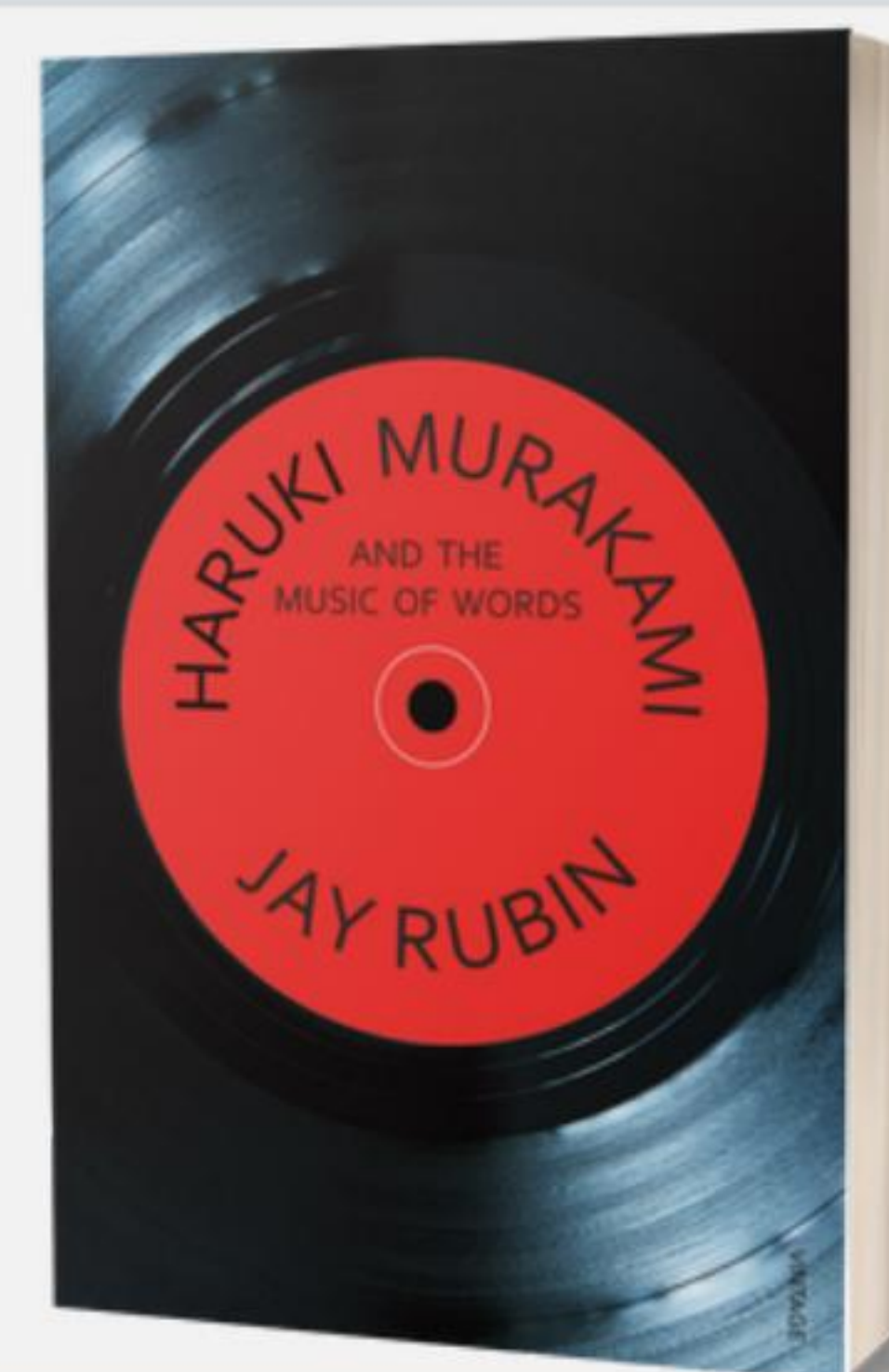
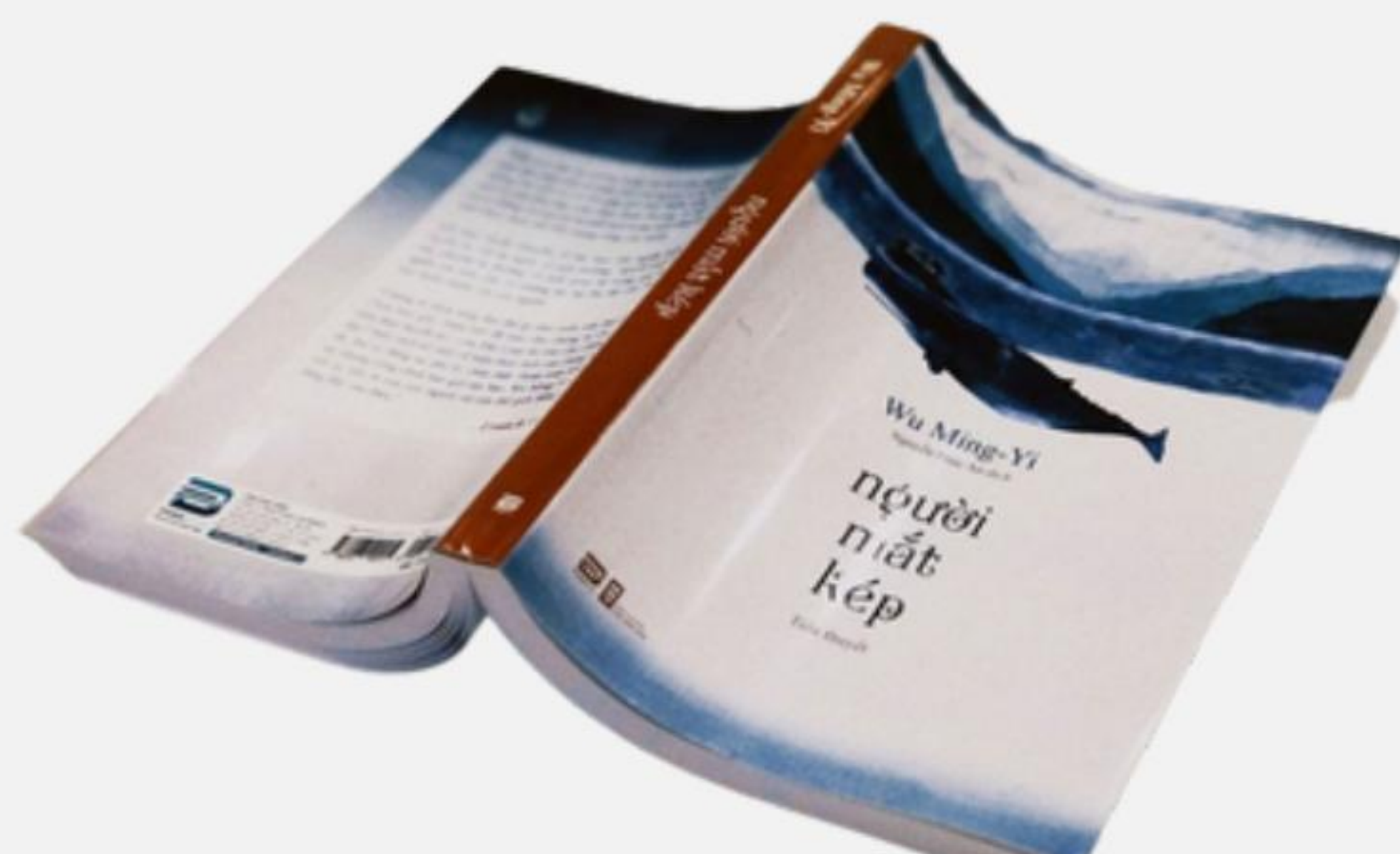
vì nó... dày quá



BTV Thảo Lê



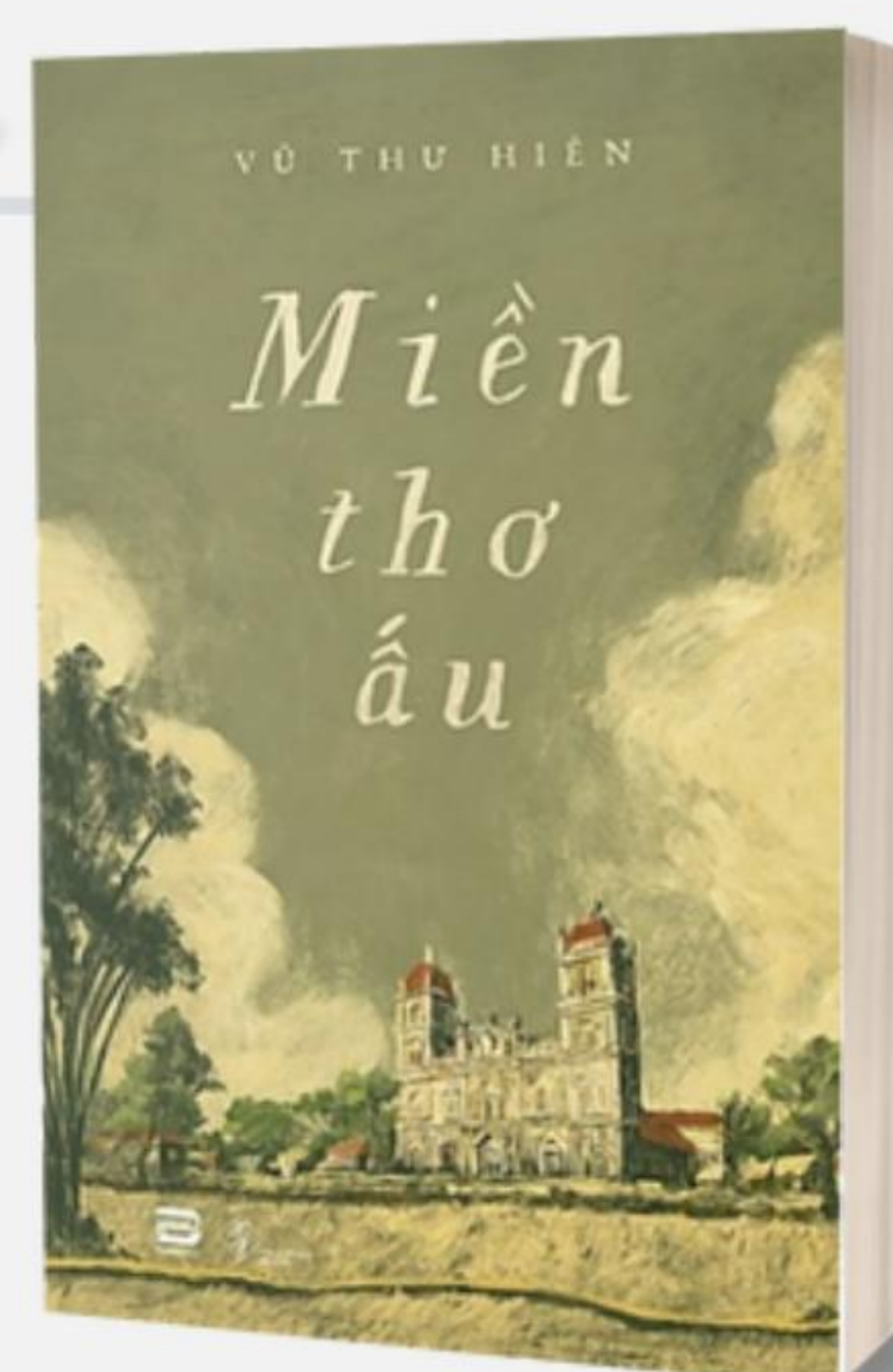
BTV Trang Phạm



CTV Việt Hải



Và thêm một cuốn lịch sử được in mới nữa nha





Tết này bạn đọc cuốn gì nhỉ?

Bạn mong chờ cuốn sách nào được xuất bản/ tái bản?



BTV Yến Trang



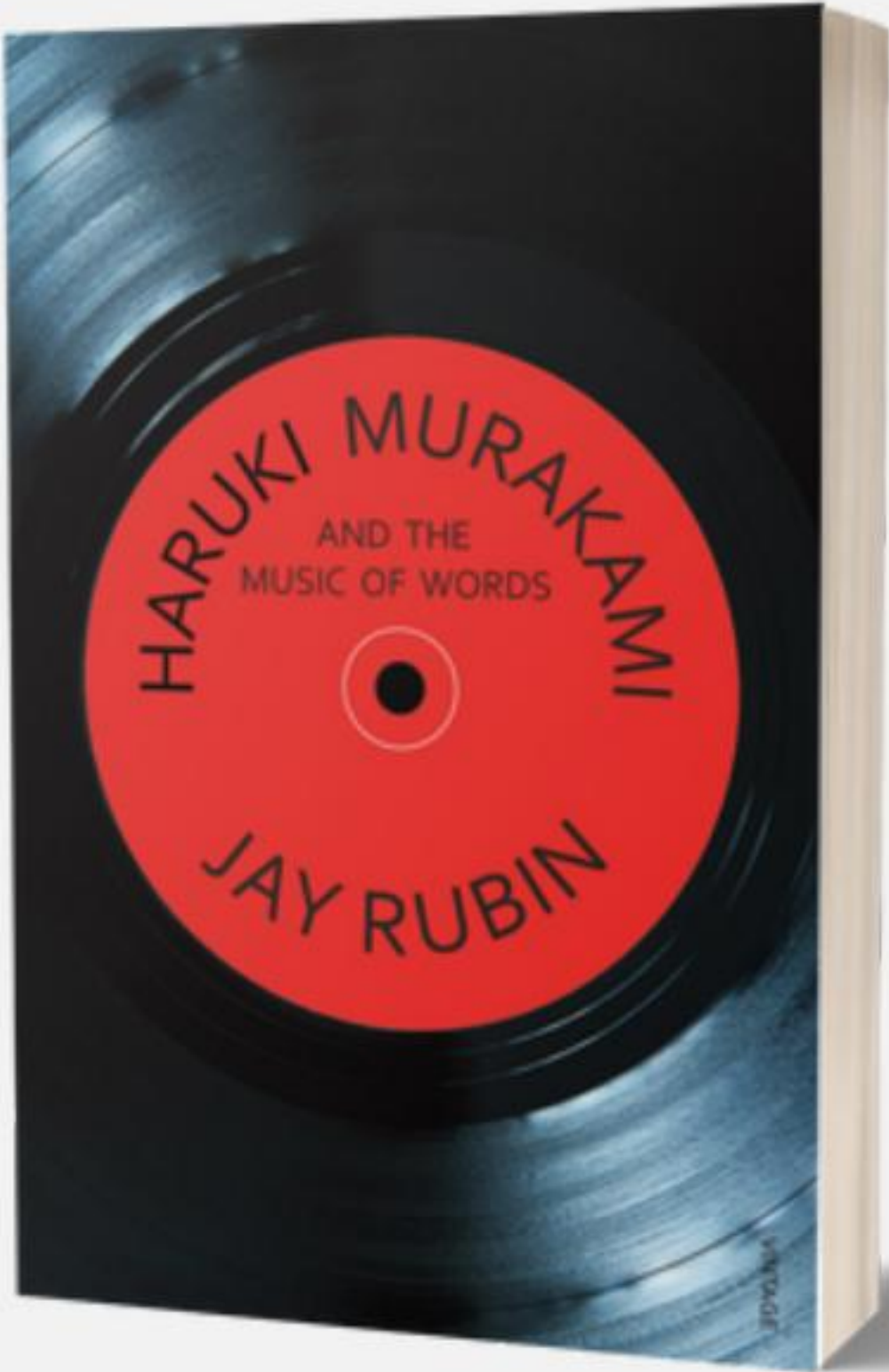
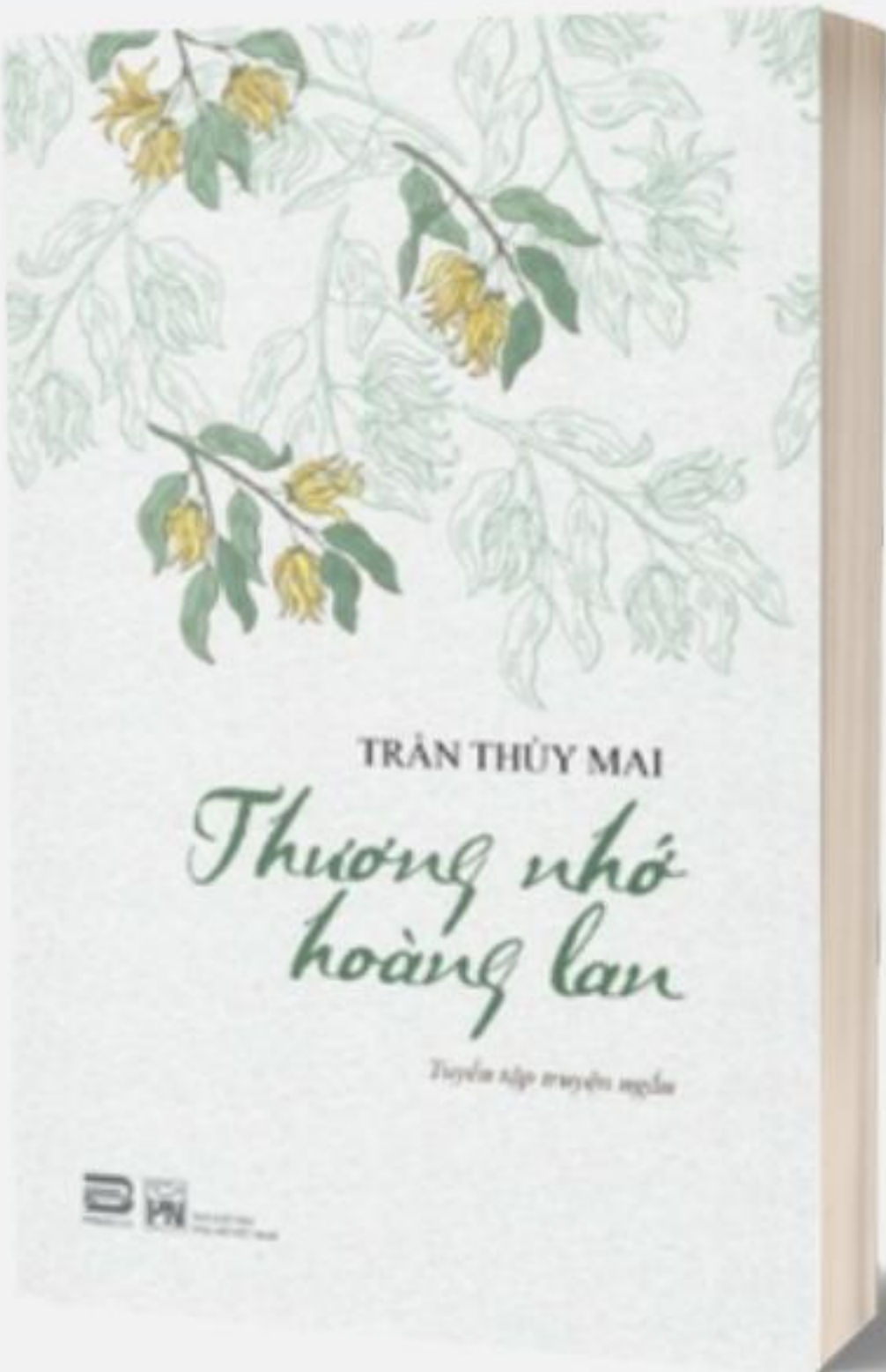
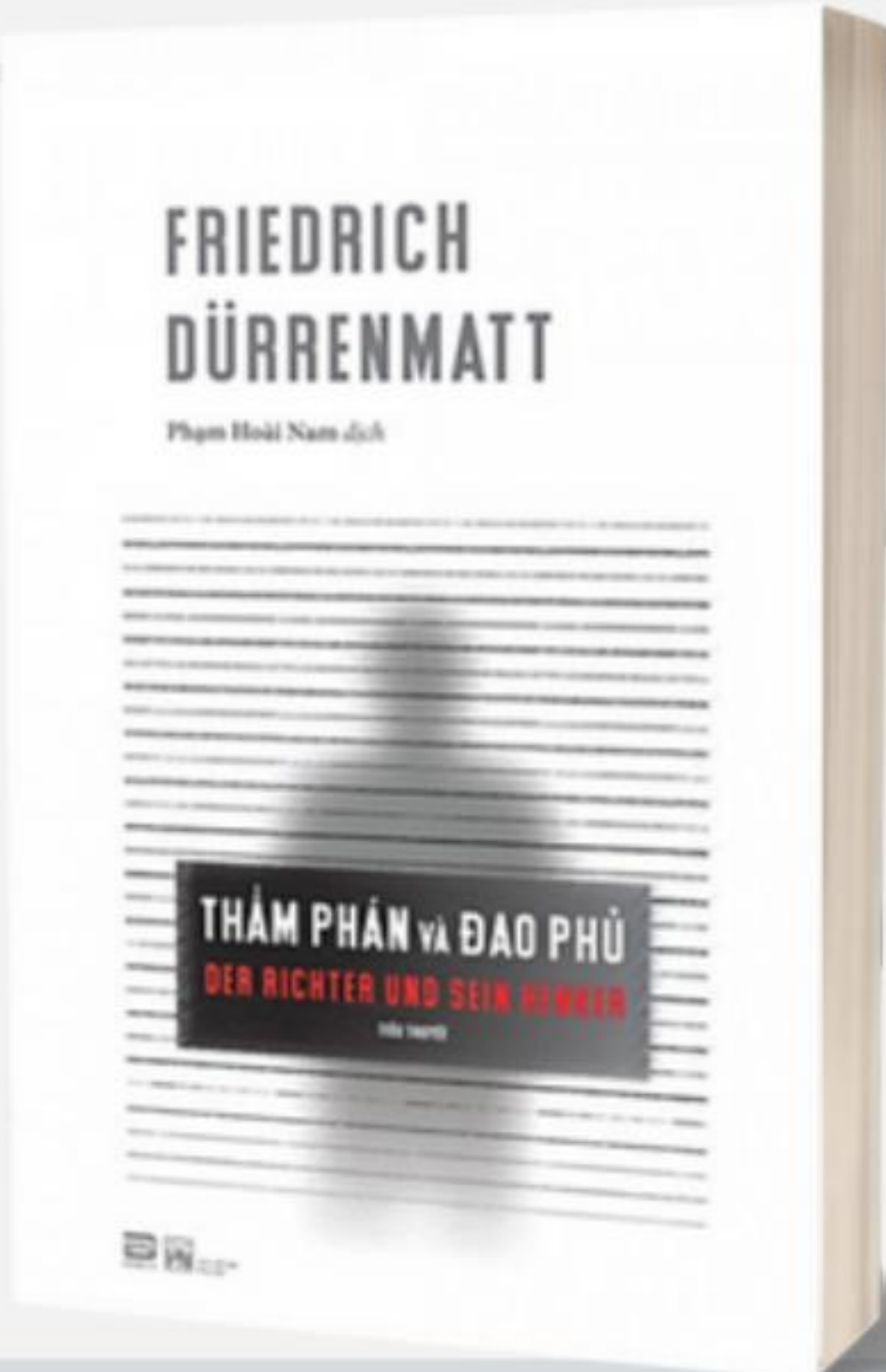
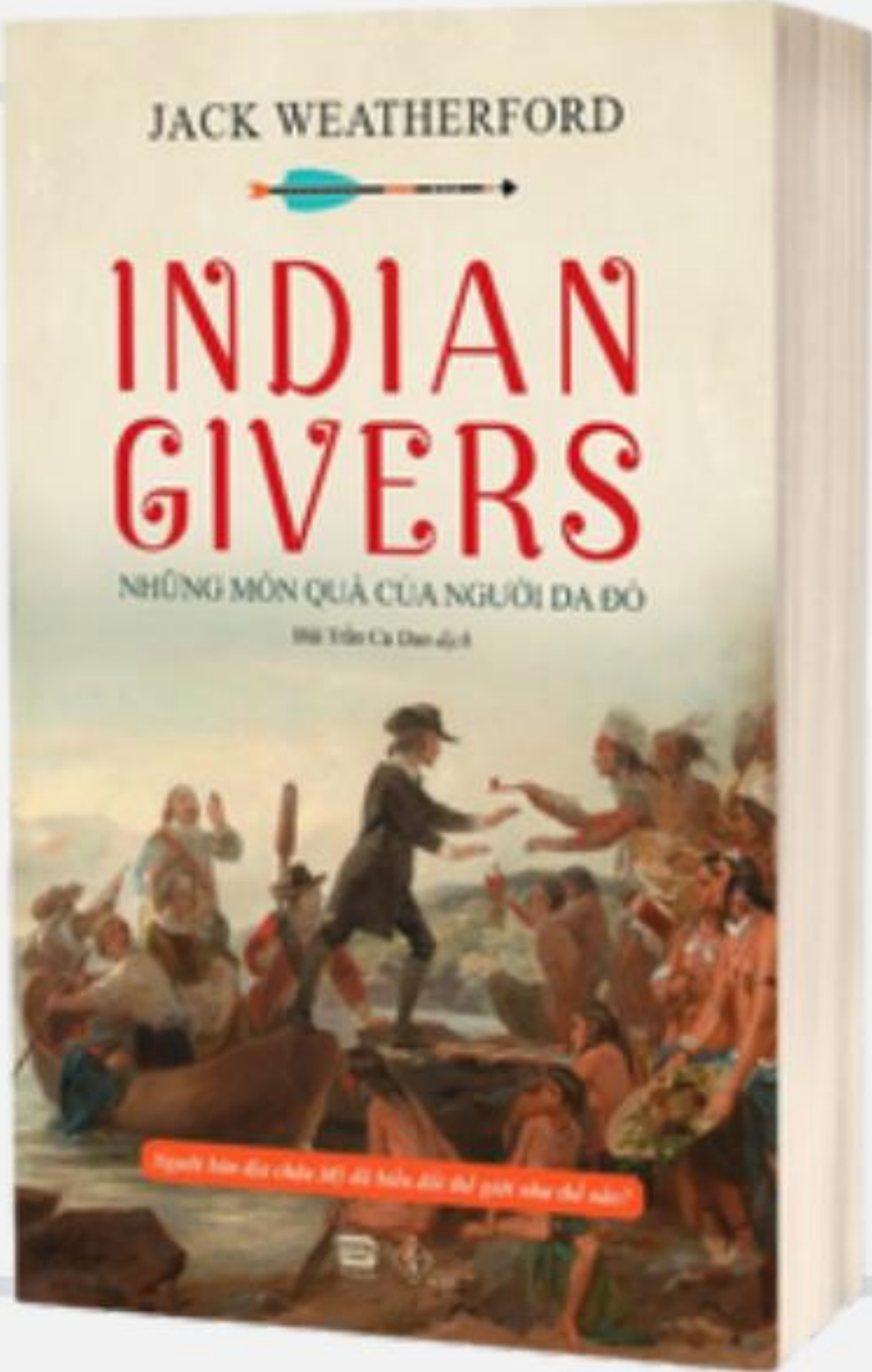
BTV Bảo Châu



CTV Hoàng Anh



CTV Thu Giang





TAM BIẾT & HEN GÁP LẠI

NHỮNG NGƯỜI THỰC HIỆN

Nội dung: Minh, Hải Miên

Thiết kế: Minh

Ảnh: Minh, Tuấn Anh, Hải Miên, Hoàng Anh